

Jehova Tanúi
Történetük, szervezetük és teológiájuk.

Bevezetés

Szakedolgozatom témájaként a Jehova Tanúi felekezetének ismertetését választottam.

Ennek a döntésnek több oka is volt. Ezek közül a legelső, hogy már fiatal keresztényként is többször kerültem velük, vagy a tanításaik befolyása alatt álló személyekkel kapcsolatba az evangélizálásokról, illetve egyéni pásztorlásokról. Elkezdtem érdeklődni a tanításaik iránt, hogy megfelelő válaszokat adhassak a felmerülő kérdésekre. Sajnos, azt kellett tapasztalnom, hogy magyar nyelvű keresztény szakirodalom alig állt rendelkezésre és annak nagy része is szakmailag elég kifogásolható minőségű, inkább szektázó, mint tényszerű és használható volt. A másik probléma az volt, hogy számos lefordított könyv eredetijét 30-40 éve írták és olyan kérdéseket tárgyalt, amiről a szervezet mai tagjai még csak nem is hallottak. (Nincs talán még egy felekezet, aminek a tanításai ennyire gyorsan változnának.) Ezek után kezdtem el tanulmányozni a tanításaikat közvetlenül is, hogy magamnak és másoknak is segítségül lehessenek ezzel a témával kapcsolatban.

Ez az oka annak, amiért ezt a témát szakdolgozati szinten is feldolgozom. Segítséget szeretnék nyújtani a gyülekezetben szolgálóknak, hogy alapos áttekintést nyerhessenek a Jehova Tanúi felekezet tanításairól, illetve megérthessék, hogyan pásztorolják az ilyen háttérből jött embereket, megérthessék a gondolkodásukat és a problémáik gyökerét. Ezen túl, remélem, az evangélizációban részt vevők is használható anyagot kapnak az utcai munkához.

A szakedolgozatomban először a Jehova Tanúi történelmét foglalom össze, jellegzetes tanításaik kialakulásának körülményeit, illetve forrásait. Ezek után a teológiájuk alapjait vázolom fel, ez után a szervezetük felépítésével, munkamódszereikkel foglalkozom, majd a feljükké váló szolgálathoz kívánok támpontokat nyújtani. Végül az utolsó fejezetben a szellem és lélek halhatatlanságáról és halál utáni sorsáról teológiájának fontosabb kijelentéseit mutatom be bővebben kifejtve, illetve cáfolom meg a Biblia alapján.

I. fejezet

Jehova Tanúi történelme megalapulásuktól napjainkig.

A kezdetek: Charles Taze Russell kora (1852-1916)

Charles T. Russell alapította Jehova Tanúi mozgalmát/szervezetét. 1852. február 16.-án született Allegheny-ben (ma Pittsburg) (Pennsylvania állam), skót-ír presbiteriánus családban. Apja jól menő textilgyárat üzemeltetett, ahol az ifjú Charles már 11 évesen dolgozott. Később az innen származó vagyon adta a mozgalom indulásakor a tőkét. Anyja 1861-ben, Charles 9 éves korában meghalt. A presbiteriánus egyház eleve elrendelésének tana, miszerint egyeseket Isten üdvösségre, másokat kárhozatra rendel, nem fért össze a fiatal Charles istenképével. Ezért, valamint a presbiteri vezetéssel szembeni ellenérzése miatt 14 évesen csatlakozott a sokkal liberálisabb kongregacionalista egyházhoz, viszont mivel a predestináció tana itt is létezett, illetve teret nyert ebben a gyülekezetben is az akkor divatba jött bibliakritika, ezért ezt a csoportot is elhagyta. 18 évesen találkozott a „Második Adventisták” nevű kiszakadt adventista csoporttal, akik tagadták a pokol létezését és elutasították a bibliakritikát. William Miller, az adventista egyház megalapítója 1844-re hirdette Krisztus visszajövetelét. Az esemény elmaradása miatt az adventista felekezet számos szakadáson ment keresztül, ennek egyik eredménye a fent említett csoport. Russell itt tette magáévá a pokol tagadásának tanát, illetve innentől kezdődik Jézus Krisztus eljövételének időpontjáról való találgatások és számítások a mozgalomban. Szintén adventista befolyás eredménye az emberi léleknek, mint önálló létezőnek a tagadása. („Az embernek nincs lelke, ő maga a lélek, ami az ember halálával megsemmisül”) Itt ismerkedett meg N. H. Barbour-rel, akitől átvette azt a nézetet is, hogy Krisztus 1874-ben láthatatlanul visszatért, és hogy a jelenlegi világ negyven évnyi aratás után 1914-ben elpusztul, átadva a helyét az Isten Királyságának. A láthatatlan visszajövetel alapját a Jézus Krisztus visszajövetelére utaló görög parusia szó másik jelentése adja, ami jelenlétet jelent. Az időpontot pedig történelmileg helytelen és zavaros számításokkal számolták ki.

Barbour által 1878-ra várt elragadtatás elmaradása miatti csalódottság, illetve egyéb teológiai nézetkülönbségek miatt elváltak útjaik. 1879-ben Russell elindította saját folyóiratát Sion

Órtornya és Krisztus Jelenlétének Hírnöke címmel (ma: Az Órtorony hirdeti Jehova Királyságát), hogy tanait terjessze. Az emberek vonzódtak Russell feltűnést keltő végidő jövendöléseihez, így Russell szervezete (Nemzetközi Bibliakutatók) folyamatosan növekedett. Már a kiadás első évében létrejöttek az első Órtorony olvasása köré szerveződött gyülekezetek, amelyek akkor még laza szövetséget képviseltek, nyoma sem volt a jelenlegi merev, teljesen centralizált formának. Ekkor a nevük „komoly bibliakutatók” volt még. 1881-ben Pittsburgben megalapították a „Pennsylvaniai Sion Órtorony Bibliai és Traktátus Társulat”-ot, amely egész 1944-ig részvénytársaság formájában működött. Russell élethossziglani elnök, felesége pedig titkár és pénztáros volt, de bárki csatlakozhatott, aki legalább 10 dollárért részvényt vásárolt. Kezdetben fizetett árusok jártak házról-házra, a szervezet beismerten üzleti vállalkozásként árulta a bibliai segédkönyveket és egyéb saját kiadású irodalmait. Russell fő műve, a „Bibliai tanulmányok” hat kötete halála évéig, 1916-ig már 16 millió példányszámban kelt el. Jellemző erre a műre, hogy a könyvekben szereplő számtalan be nem teljesedett prófécia, illetve később kínossá vált „felfedezés” (például az egyiptomi Keopsz piramis méreteiből levont következtetések az utolsó idők eljövételének időpontjára) miatt később a szervezet átirta, majd a húszas évek közepétől egyszerűen ki sem adta ezeket a könyveket. Russell üzenetei, különösen a közelgő armageddoni pusztulásról sok embert vonzottak.

Bár Russell nem rendelkezett semmilyen hivatalos teológiai vagy bibliai nyelvi képzettséggel, azt állította, hogy egyedül ő birtokolja az igazságot, és egyre erőteljesebben elítélt minden keresztény felekezetet. Ennek eredményeként a különféle felekezetek lelkészei elkezdtek leleplezni Russell tévtanait és megkérdőjelezhető jellemét.

J. J. Ross tiszteletes 1912-ben kiadott egy brosrát, amelyben leleplezte Russell hamis állításait és tantételeit. Feltárta, hogy Russell "soha nem járt magasabb szintű iskolába; filozófiai, rendszeres- vagy történeti teológiai ismerete lényegében nincs; teljesen tudatlan a [bibliai] nyelvekben [héber és görög]." Russell sikertelenül próbálta megállítani ennek a hátrányos információnak a terjedését, és Ross-t beperelte rágalmozásért. Russell a pert azonban nem csak elvesztette. A per során hamisan esküdött, amikor eskü alatt hazudott állítólagos görög nyelvi ismereteiről, melyet cáfolt az a tény, hogy egy rövid görög szöveget még elolvasni sem tudott. Végül elismerte, hogy a brosrában róla szereplő tények igazak voltak.

Felesége sok éves különélés után 1906-ban vált el tőle. A szervezetben is többen ellene fordultak, bírálták tanait, illetve túlzott befolyását.

Russell a kudarcok ellenére továbbra is vonzotta az embereket fantasztikus prófécia értelmezéseivel és drámai figyelmeztetéseivel, hogy az armageddoni csata 1914-ben fog lezajlani. Amikor 1914 eljött, és elmúlt, a dátumot 1915-re változtatta. Russell 1916-ban meghalt, követőit be nem jött jóslatai miatt kétségek között és kiábrándultságban hagyva. Bár a megjósolt dolgokból semmi nem következett be, Jehova Tanúi a mai napig állhatatosan ragaszkodnak ehhez az évszámhoz. Ennek egyik fő bizonyítékaként az I. Világháború kitörését tekintik, attól függetlenül, hogy Russell a történelem lezárulását hirdette meg erre az időpontra és nem a vég kezdetét.

Jehova Tanúi szerint Russell több, mint ötvenezer oldalnyi könyvet írt, 1,6 millió kilométert utazott és több, mint 30 ezer prédikációt tartott. Bár ezek a számok nagyon erős túlzások, tény, hogy igen tevékenyen végezte nézetei terjesztését, a halál is egyik utazása közben érte a vonaton.

Joseph Franklin Rutherford, a „Bíró” kora (1869-1942)

Russell halála után Joseph Franklin Rutherford ragadta magához a szervezet irányítását. Rutherford 1869-ben született, Missouri államban, egy baptista családban. Jogot tanult, majd 1892-ban megkapta az ügyvédi engedélyt. Ekkor találkozott Russell tanaival is először, két házaló női követőjén keresztül, de a megkeresztelkedésre csak 14 évvel később, 1906-ban szánta el magát. Egy évvel később már a mozgalom jogi képviselőjét látta el, majd lassan az egyre többet betegeskedő Russell helyettesévé vált.

Russell halála után ádáz hatalmi harc tört ki, melyből végül Rutherford került ki győztesen. Russell végrendeletének ellenére, aki a hatalmat három különböző, több tagból álló testületre bízta, Rutherfordnak sikerült a hatalmát ezek fölé emelnie. Ez akkor komoly szakadásokat is eredményezett, ami az akkori taglétszám (körülbelül 18 ezer fő) mintegy ötödét érintette.

Rutherfordnak a hatalmi harc miatti szakadásokon túl meg kellett birkóznia az elmaradt világvége miatt kialakult válsággal is. Át kellett értelmeznie Russell írásait, törölni, illetve átírni az évszámokat.

Komoly szervezeti reformokat vezetett be, jelentősen növelte a toborzómunkát végző házalók és úgynevezett „úttörők” számát, kötelezővé téve minden „komoly bibliakutató” számára az ebben való részvételt, illetve az addigi laza gyülekezeti kötődés helyett erős centralizációt valósított meg. Mindez a mozgalom erőteljes növekedését eredményezte.

Az ő nevéhez fűződik a nagy létszámú kongresszusok megszervezése, az Aranykor (később Ébredjetek) című folyóirat kiadása, illetve 1931-ben a mozgalom új neve, az Ézsaiás 43, 10-12 alapján felvett Jehova Tanúi név.

Az ő elnöksége alatt alakult ki számos ma is ismert vonása a mozgalomnak, mint például az erős egyház és államellenesség (amiért az első világháború alatt Rutherford maga is börtönbe került, illetve ami a második világháború alatt sok ezer Jehova Tanúja életébe került), a „pogány” ünnepek, szokások és jelképek teljes elutasítása, illetve annak hivatalos kimondása, hogy „a Társaság az Úr látható képviselője itt a földön”.)

Szintén az ő „felfedezése” volt 1935-ben a hívők két csoportra osztása: a 144.000 mennyei osztályhoz tartozó elit és a többi tömeg, melynek csak a földi paradicsomhoz van joga. Természetesen az Újszövetség ígéretei csak a „mennyei reménységű” elit részére szólnak.

Rutherford sem tudott szabadulni a jóslásoktól, több időpontot is megjelölt a világ végső pusztulására. Kiadta „A beteljesült titok” című könyvet, melyben azt jövendölte, hogy 1918-ban Isten el fogja pusztítani az egyházakat és egyháztagnak millióit. Azt állította, hogy 1920-ban minden királyságot elnyel az anarchia. Rutherford azt tanította, hogy csak egy út van a küszöbön álló ítélettől és pusztulástól való menekvésre: csatlakozni Jehova Tanúi szervezetéhez. Armageddon félelme motiválta a Tanúkat, hogy keményen dolgozzanak, terjesztve Rutherford könyveit és más társulati kiadványokat. Amikor az 1918-ra és 1920-ra vonatkozó jóslatok tévesnek bizonyultak, Rutherford új dátumot adott meg Milliók, akik ma élnek, sohasem halnak meg (1920) című könyvében. Azt tanította, hogy a Millennium 1925-ben kezdődik el, és hogy előtte az Ószövetség szentjei közül Ábrahám, Izsák, Jákob és Dávid fel fognak támadni. Az Órtorony Társulat még egy spanyol típusú luxus udvarházat is épített, melyet Beth Sarim-nak (Fejedelmek Háza) neveztek, állítólag azért, mert ott fognak lakni a pátriárkák. Végül azonban a beteg Rutherford költözött be a meleg éghajlaton fekvő villába, és drága, új autón járt. Mindez a nagy gazdasági világválság idején történt, amikor az

egyszerű Tanúk a Társulat kiadványait és brosrákat ajtóról ajtóra árulták, és a Béthel főhivatalban havi 10-15 dollárért dolgoztak. Hat évvel Rutherford 1942-ben bekövetkezett halála után az Ószövetség szentjei még mindig nem jöttek el, úgyhogy a Társulat csendben eladta Beth Sarim-ot, lezárva jövendölései történetének egyik újabb kínos fejezetét.

Az 1925-ös hamis prófécia után Rutherford tartózkodott új időpontok megjelölésétől. Bár hatalmas sikereket ért el a Társaság hatalmának megerősítésében, nem örülhetett neki túl sokáig: 1942-ben vastagbélrákban elhunyt.

1942-1977 Nathan Homer Knorr kora

Nathan H. Knorr 1905-ben született Betlehemben (Pennsylvania állam). Már a középiskolában, 16 évesen kapcsolatba került a „Komoly Bibliakutatókkal”. Az iskola befejezése után rögtön belépett dolgozni brooklyni központba, ahol lépésről-lépésre küzdötte fel magát egészen az alelnöki szintre. Rutherford 1942-ben bekövetkezett halála után az igazgatótanács egyhangúlag őt választotta elnökké. Életét a felekezet növekedésének megszervezésére fordította. 1943-ban megnyitotta a Gileád Bibliaiskolát Dél Lansingben (New York állam), ahol kiképezték a kiküldendő „misszionáriusokat”. 1948-ban egy világszerte utat során meglátogatta az összes Jehova Tanúi állomást, valamint később is számos kongresszuson személyesen is részt vett világszerte. Ennek hatására is a szervezet taglétszáma öt év alatt megduplázódott, 1952-re megközelítette a félmillió főt. Knorr vezetése alatt az Órtorony Társulat egy időre felhagyott a dátumokkal való foglalkozással és más stratégiára váltott. Mivel sok tanításuk könnyen megcáfolható volt az angol King James Biblia fordítás kulcsverseivel, Knorr idejében határozták el, hogy kiadnak egy saját Bibliát Jehova Tanúi használatára. Az Órtorony Társulat Bibliája, amit Új világ fordítás-nak (ÚVF) neveznek, durván kiforgatott sok, a szervezet tévtanainak ellentmondó bibliaverset. Erről bővebben egy későbbi fejezetben lesz szó.

1960 és 1966 között a szervezet növekedésének a mértéke meglehetősen lecsökkent. A rossz nyelvek szerint ez lehetett az oka annak, hogy a Társulat bemutatott egy új könyvet, és új világvége dátumot adott meg. A Franz alelnök (1894-1992) tollából származó Örök élet – Isten fiainak szabadságában (1966) című könyv szerint 1975 ősze jelzi az emberi történelem hetedik korszakának kezdetét. A Társulat ekkor még óvakodott nyílt jövendölést kinyomtatni, de az üzenet minden Jehova Tanúja számára világos volt: Armageddon hamarosan eljön! Az

éveken át fokozódó, és a dátumot illetően egyre konkrétabb propaganda hatására egyes Tanúk még az otthonukat és a javaikat is eladták, amiért vezetőiktől 1974-ben dicséretet kaptak.

1975-ig a tagság ezrekkel nőtt, de aztán az 1975-ös év is elmúlt, és megint nem történt semmi. Ekkor sok Tanú felismerte, hogy nem Isten vezeti az Őrtorony Társulatot, és elhagyták a szervezetet.

A Társulat vezetői elutasították, hogy elismerjék 1975-tel kapcsolatos hibájukat, ehelyett a kiábrándult tagoknak tanácsolták, hogy azok "igazítsák ki a nézőpontjukat". Végül csak 1980 június 15-én jelent meg egy cikk az Őrtoronyban, ami ha burkoltan és erősen tompítva is, de elismerte, hogy végül is hibáztak. A hibákat azzal mentegették, hogy tévedni emberi dolog, és kijelentették, hogy a Társulat soha nem állította magáról, hogy Istentől ihletett. Ez egyszerűen hazugság, mert korábban az Őrtorony folyóiratról úgy beszélt, hogy annak tartalma "Isten üzenete", és a Társulat is úgy lépett, illetve lép fel ma is, mint "Isten gondolatközlő csatornája". Az Őrtorony például az 1995. augusztus 1.-i számában jelentette ki: "Jehova különösen Az Őrtorony tanítói segédeszközön alapuló heti bibliatanulmányozás segítségével tanítja népét."

1962-ben a Társaság felülbírálta az erős államellenes álláspontját és a Róma 13:1 „új” értelmezése alapján engedményeket tett. De igazából ez nem volt más, mint visszatérés Russell eredetileg megfogalmazott álláspontjához.

1968-ban jelent meg először az „Ismeret, amely örök élethez vezet” című könyv, amelyet leginkább terjeszteni kellett a „missziós” tevékenység során. Már az első hat évben 63 millió példányszámban jelent meg és 81 nyelvre fordították le. Ez a könyv célja az volt, hogy könnyen érthető formában tálalja Jehova Tanúi tanait.

Nathan Homer Knorr 1977-ben operálhatatlan agydaganat következtében hunyt el.

Frederick William Franz kora (1977-1992)

„Bár Frederick Franz csak 83 éves korától vezette a Társaságot, már Rutherford halála után jelentősen meghatározta a Társaság teológiáját a munkássága. Az Új Világ bibliafordítás, a Jehova Tanúi biblialexikona, számtalan Őrtorony cikk mind zömmel az ő keze munkája.

Franz 1893-ban született Covingtonban, Kentucky államban, Russellhez hasonlóan szintén presbiteriánus családban. A cicinnati egyetemen bölcsészszakon elvégzett két évet, ám közben a bátyja által megismerkedett a „komoly bibliakutatók” tanaival, ezért otthagyva az egyetemet, beállt házalónak. 1945-ben alelnökké, majd 1977-ben elnökké választotta a Társaság. Elnökségének 15 éve alatt 29 ezer gyülekezetet alapítottak, a taglétszám pedig 4,5 millióra gyarapodott.

Az ő elnöksége alatt, 1980-ban történt egy komoly szakadás, amely még a New York-i központban is 350 ember eltávozását, vagy eltávolítását eredményezte. Ennek oka az a többek által felfedezett igazság, hogy az Őrtorony Társaság tanítása és szervezete sok ponton eltér a Biblia üzenetétől. Mivel a Társulat soha nem tolerálta a vitát, ezeknek az embereknek a sorsuk a „közösségmegvonás”, azaz a kiutasítás volt. A szakadás egyik ismert főszereplője Raymond Franz, az elnök unokaöccse volt. A történetről a „Lelkiismereti konfliktus” című könyvében számol be.

Frederick William Franz 1992. december 22.-én, 99 éves korában hunyt el.

1992-től 2000-ig Milton G. Henschel kora.

Frederick William Franz halála után Milton G. Henschel-t választották elnökké, aki már Knorr ideje alatt is mint titkár szolgált az akkori elnöknek. Az ő idejében, 1995-ben voltak kénytelenek felülbírálni az utolsó nemzedékről szóló tanítást. Ugyanis, miután mégsem történt meg 1914-ben az armageddoni csata, azt állították, hogy az utolsó nemzedék él a földön. Mivel a 90. zsoltár értelmében az emberi élet hetven, vagy nyolcvan esztendő, korrekcióra volt szükség. Ekkor kerültek ki a társaság kiadványaiból az utolsó nemzedékről szóló utalások. Például minden Ébredjetek! folyóirat impresszumában megtalálható volt az alábbi mondat:”.... ez a folyóirat megerősíti a bizalmat a Teremtő azon ígérete iránt, mely szerint egy békés és biztonságos új világ jön létre, mielőtt elmúlik az a nemzedék, amely tanúja volt az 1914-es eseményeknek.”. Ez az 1995 november 8.-i számtól az alábbiakra

módosult:” ez a folyóirat megerősíti a bizalmat a Teremtő azon ígérete iránt, melyet egy békés és biztonságos új világra tett, amely hamarosan felváltja a dolgok jelenlegi, gonosz rendszerét.”. Ezt a változtatást a Társaság valamennyi egyéb kiadványában is elvégezték.

Don A. Adams A Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania jelenlegi elnöke.

Valamikor 1925-körül született, valahol az amerikai Illinoisban. Nagy családban nőtt fel, amelynek tagjai az Epizkopális Egyházal (pünkösdzizmus) álltak kapcsolatban. Az anyja mutatott érdeklődést Jehova Tanúi iránt, a gyermek Don Adams fokozatosan kezdett érdeklődni. Apja kezdetben semmilyen valódi érdeklődést nem mutatott. Don viszont hamarosan teljesidejű szolga lett, így felmentették a katonai szolgálat alól. Egyik öccsének azonban be kellett volna vonulnia - de apja megvédte ettől, később pedig több más Jehova Tanújának is segített a kormány rendelete ellenében. Ezután az apa is érdeklődni kezdett a hit iránt és néhány év múlva meg is keresztelkedett.

Don és két testvére a New York-i központban kezdett dolgozni, hamarosan megbízták többféle hivatal betöltésével is. A testvérei misszionáriusi szolgálatot teljesítettek a Dominikai Köztársaságban, ő pedig Nathan Homer Knorr - a szervezet harmadik elnöke - titkára volt, valamint a világméretű misszionárius tevékenységet koordinálta. Ellátott egyéb adminisztratív feladatokat is az egész világot beutazva felesége társaságában.

2000 végén kapott felkérést, hogy Milton George Henschel távozása után, az újabb nagy szervezeti átalakítások idején legyen a Szervezet elnöke.

II. fejezet

Jehova Tanúiról és alapvető tanításaikról általában

Ebben a fejezetben Jehova Tanúi tanításának alapjait foglalom össze, majd néhány egyéb dologról, mint a szervezetük felépítéséről, saját bibliafordításukról, szeretnék szólni.

Tanításuk alapjai:

Jehova Tanúit szokták a tagadás apostolainak is hívni, mert a keresztény alaptanítások szinte mindegyikét tagadják.

Mivel szerintük Jézus Krisztus már 1914-ben láthatatlanul visszajött, elkezdett uralkodni és megalapította Isten Királyságát a földön, ezért Jehova Tanúi már csak egy nagy eseményt várnak, az armageddoni csatát. Ez nem egy -például nukleáris- háború lesz, hanem szerintük Jehova mindent és mindenkit egy szempillantás alatt megsemmisít, aki ellene van Isten királyságának és aki része a Sátán gonosz rendszerének, csak a Jehovához hű emberek maradnak életben (értsd: Jehova Tanúi).¹ Ez Jehova Tanúi "boldog reménysége", hogy bármikor bekövetkezhet ez a pusztulás, amikor a nagy parázna, azaz az összes vallás képviselője és az összes emberi szervezet (ENSZ, kormányok, stb.) el fognak töröltetni.² Krisztus uralkodásának állítólagos kezdetétől eddig eltelt több mint kilencven (számukra kínos) évet úgy magyarázzák, hogy ez a Sátán ideje, aki levetett az égből az emberek közé és tudja, hogy már csak kevés ideje van.(Jel. 12:12)³

Ezt a pusztulást követi a halottak feltámadása, illetve újratemtése, mert szerintük az ember halála pillanatában teljesen megszűnik létezni, a lélek a testtel együtt meghal, a szellem pedig nem több, mint egy elektromos áramhoz hasonló erő, amely visszatér Istenhez⁴. Miután Jehova emlékezetből újratemtette az embereket, akik nem hallották a Jehováról szóló tanítást, őket fogják tanítani az ezeréves királyság alatt. Ezek után mindenki eldöntheti, hogy

¹ Ismeret, amely örök életre vezet 183. oldal - 1995 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

² Az emberiség Isten keresése 370. oldal - 1991 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

³ Ismeret, amely örök életre vezet 97. oldal - 1995 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

⁴ Ismeret, amely örök életre vezet 81. oldaltól - 1995 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

Jehovát akarja-e imádni, vagy ellenszegül neki⁵. Az idők végén pedig eloldják a Sátánt, aki Jehova ellen lázítja majd az embereket és akkor mindenkinek színt kell majd vallania Jehova ellen vagy mellett. A lázadókat a tűznek tavába dobják, ami nem a szenvedés helye (ahogy a pokol sem, hisz az emberek lelke meghal), hanem egyszerűen nemlét.⁶

Tagadják továbbá Jézus Krisztus isteni voltát, szerintük ő csak az első teremtmény, mégpedig Mihály arkangyallal azonosítják, aki Jézusként megszületett, mint tökéletes ember, halála után eltemették, de Jehova a fizikai testét eltüntette, és Mihály arkangyalt emlékezetből újrateremtette. Jézus szellemi teremtményként támadt fel, és testét "materializálva" tette magát láthatóvá. Most ismét Mihály arkangyal, a mennyben van, és nem is tér vissza láthatóan a földre. Ezek után már természetes, hogy Isten Szent Szelleme (vagy ahogy ők írják: szent szellem) is nemhogy nem Isten, de még csak nem is személy. (persze érdekes az a kérdés, hogy akkor Jézus szerint miért egy Isten, egy angyal és egy erő nevében kell megkeresztelni az embereket? Erre a kérdésre nem találtam választ a kiadványaikban.)

Ha nincs pokol, ha az emberek haláluk után teljesen megsemmisülnek, ha a bűnnek nincs büntetése (legrosszabb esetben is csak nem fog feltámadni az ember), akkor felmerülhet bárkiben a kérdés, hogy Jézusnak (aki ugye csak egy angyal volt) egyáltalán miért kellett meghalnia? Erre is van válaszuk Jehova Tanúinak: Ádám, aki Isten gyermeke volt, tökéletes emberi étellel rendelkezett, amit elveszített. Ezért Jézus, aki szintén tökéletes férfi volt, meghalt azért, hogy az emberek visszanyerjék az örök életet, azaz a jogot, hogy majd örökké élhessenek testben az ezeréves királyságban itt a Földön.⁷

Szerintük a Biblia egyetlen témája annak igazolása, hogy a millenniumban „valóra válik Jehova szándéka a királysága révén”.⁸ Istenhez szerintük egy út vezet: ismeretet kell szerezni Jehováról és igyekezni kell úgy élni, hogy Jehovának tetsszen. „Soha nem fogod megbánni, ha elsajátítod az Isten ismeretét, amely örök élethez vezet”.⁹ „Ha vonzónak tartod a paradicsomi életet, ne engedd, hogy bármi is visszatartson az Isten ismeretének

⁵ Az emberiség Isten keresése 378. oldal - 1991 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

⁶ Örökké élhetsz a Paradicsomban a Földön 89. oldal - 1990 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

⁷ Örökké élhetsz a Paradicsomban a Földön 62. oldal - 1990 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

⁸ Ismeret, amely örök életre vezet 14. oldal - 1995 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

⁹ Ismeret, amely örök életre vezet 11. oldal - 1995 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

megszerzésétől.”¹⁰ „Istent igazsággal lehet imádni, úgy, hogy tanulmányozzuk a Bibliát. Ha tetszeni akarnál egy uralkodónak, minden erőddel azon fáradoznál, hogy szolgálj őt és azt tedd, ami tetszeni fog neki.”¹¹ „Az igeismeret örök élethez vezet. Örömet kell szereznünk Istennek szavainkkal és tetteinkkel.”¹² Nem veszik észre, hogy amit tesznek az egyszerűen önmegváltás, szerintük az ember cselekedetek és tanulás útján lesz kedves Isten előtt. Ezzel szemben a Bibliának az a központi üzenete, hogy az ember nem képes Istennek tetszeni, sem jó magaviselet, sem semmilyen tudás által. Az ember nem tudja kiérdemli Isten bűnbocsánatát, ezért kellett eljönnie Jézusnak, hogy mint igaz meghaljon a nem igazakért, hogy Isten, ahogy Jézusra helyezte a világ bűneit, úgy Krisztus igazságát tulajdonítsa azoknak, akik segítségül hívják Jézus nevét.

Az Órtorony Társaság

A Brooklyn-i székhelyű Órtorony Társaság nagy befolyással van a szervezet minden tagjának mindennapi életére.

A legtöbb esetben az ok, amiért a kívülállók olyan hiábavalónak találják az érvelést egy Jehova Tanújával szemben, az az, hogy kudarcot vallanak a szervezet szerepének megértésében Jehova Tanúi hitét illetően.

Mi a szervezet szerepe? Ez világosan látható a következő Órtorony-kiadványokból származó idézetekből:

„A világ tele van Bibliával, ami Isten parancsolatait tartalmazza. Miért nem tudják mégsem az emberek, hogy merre menjenek? Mert nincs meg náluk az a tanítás vagy az anyának a törvénye, ami a világosság. ? Isten azonban nem azért készítette el Szavát, hogy függetlenül beszéljünk róla, vagy hogy önmagában is életet adó világosságként fénylő. ? Isten az Ő szervezetén keresztül gondoskodik erről a világosságról, amelyről a példabeszéd is szól, és ami a tanítás vagy az anya törvénye. ? nemcsak Jehova Istent kell felismernünk, mint Atyánkat, hanem az ő szervezetét is mint anyánkat.”¹³

¹⁰ Ismeret, amely örök életre vezet 10. oldal - 1995 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

¹¹ Ismeret, amely örök életre vezet 45. oldal - 1995 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

¹² Ismeret, amely örök életre vezet 46. oldal - 1995 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

¹³ Órtorony 1957. május 1., 274.o

„Ő az ő földi szolgálói egyesülését kívánja, és így a Biblia megértését napjainkban az ő szervezetével való társulástól tette függővé.”¹⁴

„Ő [Isten] az ő látható szervezetén kívül nem részesít szent szellemében és Szavának megértésében és helyes megítélésében.”¹⁵

„Vesd hitedet egy győzedelmes szervezetbe!”¹⁶

„Mindnyájan segítségre szorulunk, hogy megérthessük a Bibliát, és az Írások vezetését, amelyre szükségünk van, nem találjuk meg a "hű és bölcs rabszolga" szervezetén kívül.”¹⁷

„Ámde Jehova látható szervezetről is gondoskodott: 'hű és értelmes rabszolgáról', akit szellemtől-felkentek alkotnak, hogy Krisztus követőit minden nemzetben hozzásegítsék a Biblia helyes megértéséhez és megfelelő alkalmazásához. Ha nem vagyunk kapcsolatban ezzel az Isten által felhasznált közlési csatornával, nem haladhatunk előre az élet útján, akármennyit olvassuk is a Bibliát.”¹⁸

„Az embereknek Jehova szervezetéhez kell jönniük megmentésért”¹⁹

Mivel a Biblia helyes megértése egyedül a szervezeten át jöhet, ez azt jelenti, hogy minden további tanításnak ebből a forrásból kell származnia. A szervezetről szóló tanítás az alap, amelyen minden más Tanú-tanítás nyugszik.

Az Órtony Társulat azt állítja, hogy napjainkban ő Jehova látható szervezete és kizárólagos gondolatközlő csatornája, amelyen keresztül szellemi útmutatást ad. Hangsúlyozza, hogy a Biblia "szervezeti könyv" és egyének nem tudják megérteni, akármilyen őszintén is próbálják.

De hogyan bízhatnánk rá az örök sorsunkat egy olyan szervezetre, amely létezésének rövid ideje alatt a tanbeli önellentmondások és állandó teológiai változtatások olyan történetét

¹⁴ Órtony, 1961. november 1, 668.o., angolban

¹⁵ Órtony, 1965. július 1., 391.o., angolban

¹⁶ Órtony, 1979. március 1., 1.o., angolban

¹⁷ Órtony, 1981. február 15., 19.o

¹⁸ Órtony, 1982/11. 19. o.

¹⁹ Órtony, 1981. november 15., 21.o., angol

halmozta fel, mint az Őrtorony Társulat? Vizsgáljuk meg a folyton változó Őrtorony-teológia alábbi példáit!

1975-ben az Őrtorony Társulat azt tanította, hogy a magvető a mustármag példázatában (Mt 13) a Sátán. Később, de ugyanabban az évben a Társulat már az tanította, hogy a magvető Jézus.

Hasonló eset történt 1978-ban, amikor a Társulat a Jel 22:12-13-ban lévő "Alfa és Ómegát" Jehovával azonosította (Isten, az Atya), de öt héttel később már Jézussal.

Az, hogy az Őrtorony Társulatnak mennyire nem sikerül helyesen értelmeznie a Bibliát, még világosabban látszik tanításbeli bukfenceiben. Először az A álláspontot tanítja, majd megváltoztatja B álláspontra, az állítva, hogy Isten "új világosságot" adott. Később mégis visszatér a régi tanításhoz (A álláspont), amit néha visszaállít a B álláspontra. Íme néhány példa:

A szodomai emberek feltámadása

1879 - Fel fognak támadni.

1952 - Nem fognak feltámadni.

1965 - Fel fognak támadni.

1988 - Nem fognak feltámadni.

Az "Úr" kiléte a Róm 10:12-16-ban

1903 - Az "Úr" Jézus.

1940 - Az "Úr" Jehova.

1978 - Az "Úr" Jézus.

1980 - Az "Úr" Jehova.

A "felsőbb hatalmak" kiléte a Róm 13:1-ben

1916 - A "felsőbb hatalmak" a kormányzatok

1943 - A "felsőbb hatalmak" Jehova Isten és Jézus Krisztus

1964 - A "felsőbb hatalmak" a kormányzatok.

A "juhok és kecskék" szétválasztása (Mt 25:31-46)

1919 - A nagy nyomorúság ideje után fog megtörténni.

1923 - Most történik, a nyomorúság előtt.

1995 - A nagy nyomorúság után fog megtörténni.

Az a kérdés, hogy a fenti tények ismeretében merhetünk-e bízni az Őrtorony Társulatban? Legalább hat alkalommal prófétált hamisan a világ végéről, és a jóslatokat a követői megfélemlítésére használta.

A Biblia szerint egyetlen hamis prófécia is hamis prófétává teszi azt, aki kijelentette. Mivel az Őrtorony Társulat hamisan prófétált az 1914, 1915, 1918, 1920, 1925 és 1975-ös éveket illetően, kétségtelenül bizonyítja, hogy hamis próféta. Ez a vallási szervezet ráadásul ismétlődően megváltoztatta a tanítételeit és ellentmondott korábbi nézeteinek, mindvégig állítva, hogy kizárólagosan birtokolja az igazságot.

Nem áll szándékomban személy szerint Jehova Tanúit lebecsülni vagy nevetségessé tenni. Ők általában őszinte, odaszánt emberek. Bizonyos értelemben sokkal inkább elveszett bárányok, mintsem ragadozó farkasok, hiszen egy olyan szervezett vezette őket félre, amelynek a története hamis próféciaik és tévtanítások története. Jehova Tanúi sajnos tényleg elhiszik az Őrtorony Társulatnak, hogy ha elhagyják a szervezetét, akkor Armageddon idején el lesznek pusztítva.

Az „Új Világ” bibliafordítás

Jehova Tanúi szinte a kezdetektől használtak különböző, többnyire kevésbé ismert, vagy elfogadott bibliafordításokat a tanaik alátámasztására. Ezek között voltak olyan angol és német nyelvű fordítások, amelyek a héber JHVH szót a bevett Úr kifejezés helyett a „Jehova” szóval adták vissza (mint például a német Elberfeldi Biblia), illetve szintén háromság-tagadó fordítók művei. Nathan Homer Knorr elnöksége alatt hozták meg a döntést, hogy kiadnak egy saját fordítást, amelynek az „Új Világ Fordítás” nevet adták. Az első angol nyelvű fordítás 1950 és 1960 között jelent meg eredetileg hat kötetben, majd 1961-ben adták ki egy kötetben.

Napjainkig jóval százmillió feletti példányszámban jelent meg, 37 nyelven. Magyarul először az újszövetségi részt (A Társulat szóhasználata szerint a keresztény görög iratokat) adták ki 2000-ben, majd 2003-ban jelent meg a teljes Biblia az Új Világ fordításban.

A Társulat szerint erre az új fordításra azért volt szükség, mert „(más) bibliafordítók nem állnak Isten ihletése alatt, személyes elképzeléseik befolyásolhatják őket, sőt tévedhetnek is”²⁰, „a legtöbb [fordítás]t a kereszténység vallásos szektáihoz tartozó lelkészek és misszionáriusok készítették, fordításaikat pedig különböző mértékben vallásrendszerük múltbeli örökségeiként pogány filozófiák és Írás-ellenes hagyományok befolyásolták, valamint a történetkritika részrehajlása.”²¹. Ezzel szemben az új fordítás „mivel mentes a vallásos nézetektől, példátlanul pontos fordítási megoldásokkal szolgál”²².

A fordítók személyét homály fedi, a Társulat szerint, mert „nem a maguk dicsőségére törekedtek, hanem a Szentírás isteni Szerzőjének szándékoztak tiszteletet szerezni... [ezért] képzettségükről semmi továbbit nem tudunk mondani.”²³

Ha a Társulattól nem is, de néhány volt Jehova Tanújától megtudhatjuk, kik is voltak ezek az alázatos emberek. A fordítás ideje alatt brooklyni központban dolgozó Bill Cetnar szerint Nathan Homer Knorr elnök, a későbbi elnök Fred William Franz, Albert Darger Schroeder, George Demetrius Gangas és Milton George Henschel későbbi alelnök áll a fordítás mögött.

Ezek az emberek közül a legkomolyabb iskolai végzettséggel Fred William Franz rendelkezett, ő két évet járt egyetemre. Itt görögöt valamennyire tanult, de például hébert egyáltalán nem. A többiek középiskolai végzettséggel, esetleg még azzal sem rendelkeztek. George Demetrius Gangas például görög származása miatt lett a fordítócsapat tagja.

Bár a Társulat ígérete szerint ez a fordítás mentes a vallási előítéletektől és példátlanul pontos fordítási megoldásokat használ, valójában nem más, mint egy kísérlet Jehova Tanúi tanainak

²⁰ Az isteni név, amely mindörökké fennmarad, 5. oldal -1985 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

²¹ Jehova Tanúi – Isten Királyságának hirdetői, 608. oldal- 1997 1985 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

²² Ébredjetek! 2000. szeptember 8., 16-17. oldal- Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

²³ Érveljünk az Írásokból, 374.-375. oldal- 1989 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

az alátámasztására. Számtalan betoldás van benne, hol zárójellel jelölve, hol minden jelölés nélkül és számtalan szándékos félrefordítás.

Néhány furcsaság és szándékos torzítás az Új Világ fordításból²⁴:

-A „Jehova” nevet abból kiindulva, hogy eredetileg biztos benne volt a görög nyelvű Írásokban, önkényesen behelyettesíti az Úr és az Isten szavak helyére, 155 esetben akkor is, amikor nem ószövetségi idézetben fordul elő. Több Septuaginta kéziratra, valamint késő-középkori újszövetségi héber fordításra hivatkozik az Új Világ fordítás, ahol szerepel a JHVH kifejezés. Ezzel szemben az a tény, hogy több, mint ötezer görög nyelvű újszövetségi irat, vagy töredék maradt fenn, de egyik sem tartalmazza a JHVH kifejezést.

-A Szent Szellem mint személytelen erő jelenik meg: „Isten tevékeny ereje lebegett a vizek felett” (1Mózes 1:2), az 1 Timóteus 4:1-ben nem a Szellem, hanem az „ihletett kijelentés” mondja, mi lesz az utolsó napokban (mivel egy személytelen erő nem tud beszélni ugye). A 2 Korintus 3:18-ban nem Isten Szelleme által változunk át Isten hasonlatosságára, hanem „mindnyájan átváltozunk ugyanarra a képmásra, pontosan úgy, ahogy Jehova, a Szellem véghezviszi ezt”.

-Jézusból betoldások által lesz teremtmény a Kolossé 1-ben: „Őáltala teremtett minden [egyéb] dolog.. Ő előbb volt minden [egyéb dolog]nál, és minden [egyéb dolog] őbenne áll fenn”, illetve ugyanígy lett Jézus más igehelyeken „egy isten”, „egy közbenjáró”. A Filippi kettőben Krisztus „nem foglalkozott az elbitorlás gondolatával, tudniillik azzal, hogy Istennel egyenlő legyen”. Tehát nem egyenlő volt, hanem nem akart egyenlő lenni. A Kolossé 1:4-ben nem Jézusba vetett hitről, hanem a „Krisztus Jézussal kapcsolatos hitről” beszél az Új Világ Fordítás. A Zakariás 12:10-ben Jehova Isten beszél, ezt mondva: "és reám tekintenek, a kit átszegeztek" (Károli), amit a keresztények a keresztre feszítésről szóló jövendölésként értelmeznek (Jel 1:7). A Társulat felismerte, hogy ennek a próféciónak Jézusban való beteljesedése azt jelentené, hogy Jehova lett benne emberré, ezért átírta a szöveget. Az angol ÚVF-ban ezt olvassuk: "felnéznek arra, akit átszegeztek", és így a szöveg már nem utal Jézus Isten voltára.

²⁴ Jelen szakdolgozat terjedelme sajnos nem teszi lehetővé a bővebb ismertetést, de az érdeklődőknek ajánlom például Szalai András Jehova és szervezet című remek művét, aki apró részletekbe menően tárgyalja Jehova Tanúi bibliafordítását. (Apológia Kutatóközpont 2001)

Ugyanígy lesz a kegyelemből „ki nem érdemelt kedvesség” az „Isten megismerése” helyett „ismeret befogadása Istenről” (tudniillik tanulás útján nyer kedvességet egy Jehova Tanúja Istentől, nem újjászületés által).

Bár az Új Világ Fordítás éppen azt hirdeti, hogy felekezeti tanításoktól mentes és pontos fordítás, sajnos ennek éppen az ellenkezője igaz. Ez nem fordítás, hanem a Társulat teológiájának beleírása a Biblia szövegébe, akár a legdurvább félrefordítás, vagy betoldás árán is.

III. fejezet

A Jehova Tanúi vallási életéről és összejöveteleikről

Ez a fejezet Jehova Tanúi mindennapjaiba kíván betekintést nyújtani. Ezáltal szeretném bemutatni, hogy milyen tényezők befolyásolják és formálják át Jehova Tanúi gondolkodását.

Jehova Tanúinak nincs keresztény értelemben vett istentiszteletei, minden összejövetelük célja a Társaság kiadványainak alapos áttanulmányozása, illetve gyakorlatilag megtanulása, valamint felkészülés a „szántóföldi munkára”, ahogyan az ajtótól-ajtóig való „prédikálást” hívják. A Királyság-termekben az előadások azonos hosszúságúak, előre kijelölt kijelentések és témák hangzanak el bennük. Minden Királyság-teremben világszerte ugyanazt az anyagot olvassák és tanulmányozzák. Ugyanazokra a kérdésekre ugyanazokat a válaszokat adják.

Az alábbi írás alapját egy volt Jehova Tanúja, Kevin Quick története adja²⁵, melyet kiegészítettem más emberek tapasztalataival, illetve a személyes beszélgetések alapján kapott információkkal.

²⁵ Kevin Quick: Az Őrtorony - zárándoklat Internetes kiadás

Tanúként élni semmi esetre sem valami könnyű dolog. Sok hosszú, önfeláldozó órát töltenek minden héten személyes tanulmányozással, az összejövetelekre való felkészüléssel, a Királyság Termekben tartandó előadásra készülve, a "szántóföldi szolgálattal" foglalkozva és tanulmányozva az érdeklődő személyekkel azok otthonában. Ráadásul körzetgyűlések és kerületkongresszusokat szerveznek nekik, melyeket évente háromszor látogatnak. A Társasághoz csatlakozni kívánó új embereket ezen a három gyűlés valamelyikén keresztelik meg nyilvánosan. Ennek alapfeltétele az előzetes „együtt-tanulmányozás”, részvétel a „szántóföldi szolgálattal”, illetve a helyi vén ajánlása, aki késznek nyilvánítja az érdeklődőt a megkeresztelkedésre.

Összejövetelek

Jehova Tanúi öt összejövetelt látogatnak minden héten: a nyilvános előadást (általában ide várják az érdeklődőket), az Őrtorony tanulmányozást, a könyvtanulmányozást, a Teokratikus Szolgálati Iskolát, és a Szolgálati összejövetelt.

A nyilvános előadást rendszerint vasárnap délelőtt tartják. A helyi vének egyike tartja, vagy lehet, hogy egy vén látogat át valamelyik közeli gyülekezetből. Ha a körzetfelvigyázó a városban van, ő is tarthat nyilvános előadást. A nyilvános előadás negyvenöt perc hosszú és egy az Őrtorony Társulat általi vázlat alapján tartják. Az előadás rendszerint bizonyos témákra épül, mint a világ állapota, a bibliai prófécia vagy keresztény viselkedés. A nyilvános előadás, mint minden összejövetel gyülekezeti imával és "királyság ének" énekléssel kezdődik és zárul.

A nyilvános előadást rövid szünet után közvetlenül követi az Őrtorony tanulmányozás. Az Őrtorony tanulmányozáson az "olvasó" felolvassa az előírt tanulmányozási cikket az Őrtorony folyóiratból, bekezdésről bekezdésre, az Őrtorony tanulmányozás vezető felteszi a lap alján lévő kérdést, és a gyülekezet tagjai válaszolnak a kérdésekre. Erre előre felkészülnek otthon, a kérdésekre a választ aláhúzzák, és ezt olvassák vissza. (Minden volt Jehova Tanúja az írásaiban megemlíti, hogy már a legelején feltűnt nekik, hogy milyen szájbarágósan etetik őket „az Igazsággal”. Erre azt a választ szokták kapni, hogy nem mindenki egyforma felfogó képességű és a leggyengébbekhez alkalmazkodnak. Valójában ez egy nagyon primitív manipulációs technika, amit alkalmaznak, ezáltal sulykolják bele az emberekbe az Őrtorony véleményét.) Az Őrtorony tanulmányozási cikkek a "szellemi táplálék" alapvető forrásai Jehova Tanúinak. A heti tanulmányozási cikkek rendszerint fontosak a szervezet aktuális

dolgait vagy szükségleteit illetően, mint az Őrtorony tantételek magyarázata, a bibliai próféciák alkalmazása az aktuális eseményekre, erkölcsi témák megvitatása stb. A tanulmányozás nagyjából egy órán át tart.

A könyvtanulmányozás, melyet kis csoportokban magánházaknál tartanak, többféle időpontban tartható a héten, de rendszerint kedd, szerda vagy csütörtök este tartják. A könyvtanulmányozás a vasárnap délelőtti Őrtorony tanulmányozás formáját követi, kivéve, hogy a tanulmányozást egy vén vagy kisegítő szolga (ez az Őrtornyos megfelelője a keresztény diakónusnak) vezeti, és a tanulmányozási anyag egy kijelölt Őrtorony könyv, nem pedig egy folyóirat. A könyvtanulmányozás egy órán át tart.

A Teokratikus szolgálati iskola összejövetel egy - a könyvtanulmányozásától eltérő - estén van, rendszerint csütörtökön vagy pénteken este, és a Királyság Teremben tartják. Ezen az összejövetelen öt egymás utáni előadás van: az oktató előadás, a bibliaolvasás vagy 2. számú előadás, a 3. számú előadás, a 4. számú előadás és az 5. számú előadás. Az oktató előadás tizenöt perces és egy vén vagy egy kisegítő szolga tartja. A bibliaolvasás valóban az, nagyjából egy fejezet felolvasása az Új Világ Fordításból, rendszerint a Szolgálati Iskolának egy új vagy fiatal tagja tartja. A 3. számú és 4. számú beszédek ötpercesek és általában két "testvérnő" tartja. Az 5. számú. beszéd öt perces és az aktuális Őrtorony vagy Ébredjetek! cikkén alapul, egy közepesen tapasztalt előadó tartja. Minden beszéd után a tanuló előadásának nyilvános bírálata következik a Szolgálati Iskola felvigyázó által. Javaslatokat ad azokra a területekre, melyeken dolgoznia kell, mint időtartam (az időzítés különösen fontosnak tűnik, a Szolgálati Iskola felvigyázó minden előadás időtartamát stopperórával méri), a beszéd hajlékonysága, gesztikulálás, stb. Az egész szolgálati iskolai összejövetel nagyjából egy óra hosszú.

Három hónapban egyszer a Teokratikus Szolgálati Iskola elébe néz egy "írásos összefoglalónak". Az írásos összefoglaló igaz-hamis, írd be a hiányzó szót, és többválaszos teszt mely magába foglalja a Szolgálati Iskolán az elmúlt hónapokban tanulmányozott anyagot. Miután a gyülekezet 45 percet kap hogy befejezze a kitöltést, a pontos válaszokat a dobogóról adják meg. Minden tanuló a saját papírját értékeli. Nem készül feljegyzés az eredményekről.

Mint gyakorlatilag minden másban a Tanú életben, a személyes bizonyosság és önkifejezés nagyon kevés helyet kap a Teokratikus Szolgálati Iskolán.

A Szolgálati Összejövetel közvetlenül a Teokratikus Szolgálati Iskola után van. Ez az összejövetel készíti fel a gyülekezet tagjait az "ajtóról - ajtóra" végzett szántóföldi tevékenységre. A Szolgálati Összejövetel olyan, mint a vállalati üzleti összejövetelek. A havi "Mi Királyság - szolgálatunk" hírlevél cikkei vannak áttekintve a gyülekezetben elmébe vésendő a különféle tanítási módszereket az irodalom eladással és terjesztéssel együtt. A hónap különleges kínálatára felkínálás - mintákat mutatnak be. Áttekintik a statisztikát az elterjesztett könyvekről és folyóiratokról, a tagok által ajtóról - ajtóra végzett szolgálattal és bibliatanulmányozással töltött órák számáról, és a bemelegített új áttértek számáról. Buzdítást kap mindenki, hogy vegyen részt a szántóföldi szolgálatban a következő hétvégén és a hét során.

A belső használatra szánt „Érveljünk az Írásokból” című könyv számtalan szituációt leír, hogyan kell a beszélgetést kezdeni, felsorolva sok témát is, mit kell a kifogásokra mondani, melyik kérdésre mit kell válaszolni. Néhány idézet a könyvből:

BÜNÖZÉS/SZEMÉLYI BIZTONSÁG: „A nevem..... Itt lakom a közelben. Amióta úton vagyok szinte mindenkit arról hallok beszélni (utalj a közelben történt bűncselekményre, vagy más helyi érdekű dologra). Mit szól Ön ehhez?... Lehetne-e valamit tenni azért, hogy biztonságosabban élhessünk? (Péld. 1:33; 3:5-6) (még egy további nyitóformulát ajánl a könyv ebben a témában.)

NAPI ESEMÉNYEK/HÍREK „Jó estét kívánok! vagyok. Itt lakom a közelben (nevezd meg a lakóhelyed). Láttá a tegnapi tv-híradót?... Mi a véleménye arról a hírről, hogy... (Utalj valami időszerű nyugtalanságot kiváltó eseményre). Sokan felteszik a kérdést.... stb.

„Szeretnénk megkérdezni öntől valamit. Az emberiség nagy problémái közül ön melyiket szeretné elsőként megoldani? (Miután megtudta, mi nyugtalanítja leginkább a lakástulajdonost, ezt használja fel a beszélgetés alapjául)”

És így tovább, hét oldalon csak a beszélgetést megnyitó formulák. További kilenc oldalon a közbevetésre adandó válaszok:

„NEM ÉREK RÁ” „Akkor egészen rövid leszek. Egyetlen fontos dolgot szeretnék közölni Önnel. (Foglalja össze körülbelül két mondatba a beszélgetési téma lényegét)

„Jó, akkor máskor visszajövünk, ha alkalmasabb lesz Önnek. De mielőtt elmennék, szeretnék csupán egyetlen elgondolkodtató bibliaverset felolvasni.”

„Megértem önt. Mint anya (vagy: dolgozó, tanuló) az én időbeosztásom is igen szoros. Ezért rövidre fogom a témát....”

És még öt további formula csak ehhez az egy témához. Ezeket a szituációkat jól begyakorolják az összejöveteleiken, egyik tanú játssza a háziasszony szerepét, a másik a prédikáló tanúét. Ennek a könyvnek a további része a felmerülő kérdésekre adja meg a konyhakész választ abc sorrendben az alámerítkezéstől a zsidósáig több, mint négyszáz oldalon keresztül. Például a „Háromság” címszót 22 oldalon taglalja, felsorolva sok egyéb ige mellett a Jn 1:1-2-t, Jn 8:58-at, Apcsel 20:28-at, Róma 9:5-öt, Filippi 2:5-6-ot, Kolossé 2:9-et, Titus 2:13-at, Zsidó 1:8-at, valamint „A háromság szószólói szerint a dogmájuk elemeit tartalmazó egyéb írásszövegek” fejezetcím alatt a Jn 2:19-22-t és a Jn 10:30-at, mindegyik igére mintegy fél-fél oldalt szánva. Ezután jön a minden témát lezáró „Ha valaki azt mondaná” fejezet, ami segítséget nyújt a tanúnak, mit válaszoljon az ebben a témában feltett kérdésekre: „Azt válaszolhatod... Esetleg tedd hozzá... Ezt is mondhatod: ...Esetleg tedd hozzá.... Más lehetőség.... További javaslat.... Vagy így is válaszolhatsz...”

Ez a felkészítési mód miatt van olyan érzése az embernek, amikor Jehova tanúival beszél, mintha egy betanult színdarabot próbálnának neki előadni. Mert pontosan ez történik. Megpróbálják a tanúkat a legapróbb részletekig minden várható szituációra és ellenvetésre felkészíteni, beleértve a kényes igékre adandó válaszokat is.

A "szántóföldi szolgálat"

Ajtóról - ajtóra evangelizálni nem egy választható dolog Jehova Tanúi számára. Ez kötelesség. Az átlag Tanú ezt nagyjából így valahogy "érveli meg": a Máté 24:14 (UVF) kijelenti: "És a királyságnak ezt a jó híret prédikálni fogják az egész lakott földön tanúságul minden nemzetnek; és akkor jön el a vég" Az 1Jn 2:17 elmondja: "aki az Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké". Jehova Tanúi hiszik, hogy ők töltik be a Mt 24:14-et, prédikálva az ő változatukban a "királyság jó híret". Ez a prédikálás Istennek napjainkra vonatkozó akarata. Csatolva ezt az 1Jn 2:17-tel, aki nem vesz részt a prédikáló munkában, el fog pusztulni a világ többi részével együtt Armageddonkor. Ha a Tanú remélni akarja, hogy túl éli Armageddont, akkor prédikálnia kell. Ezt "bizonyítja" továbbá az Ezékiel 3:18, ahol

Jehova ezt mondja Ezékielnek, "Ha ezt mondom a hitetlennek: Halálnak halálával halsz meg, és te őt meg nem inted és nem szólasz, hogy visszatérítsd a hitelent az ő gonosz útjáról, hogy éljen: az a gonosztevő az ő vétke miatt hal meg, de vérét a te kezedből kívánom meg."

Minden "szántóföldi szolgálatot" egy 15 perces "szolgálati összejövetel" előz meg, amit vagy a Királyság Teremben, vagy magánlakáson tartanak meg. Ezen az összejövetel történik a "napi szöveg" (egy vagy két Szentírás vers egy rövid Őrtorony Társulati kommentárral, az aktuális Évkönyvből) megbeszélésre, "területkártyák" (minden gyülekezet "területe" fel van osztva és részenként 8×12 centis kártyára nyomtatva) kiosztásra, és szervezési intézkedések megtétele a napi tevékenységhez. A jelenlévőket "autó csoportokra" osztják és elmennek saját területükre.

Megérkezve a területre az autó-csoport Tanú párokra oszlik az ajtóról - ajtóra végzett tevékenységhez. Néha egy tapasztaltabb Tanú megy egy kevésbé tapasztalttal, oktatói céllal, de nem mindig ez a helyzet. Családok, rokonok, közeli barátok gyakran vannak párban a bajtársiasság érdekében. Miután a csoport párokra oszlott, a Tanúk Bibliával és Őrtorony irodalommal a kezükben, megkezdik "prédikáló" és "tanítványképző" munkájukat. Minden házat vagy lakást felkeresnek, és a "házigazda" köszöntése után beszélgetést kezdeményeznek, rendszerint az aktuális világhelyzetről vagy valami közérdeklődésre számot tartó témáról, ahogyan azt már a hét közbeni összejöveteleiken gondosan begyakorolták.

A beszélgetés egy pontján Isten ezeréves királyságát mutatja fel a Tanú, mint megoldást a tárgyalt problémára. Segítendő a házigazdát, hogy többet tudjon meg Jehováról és az Ő királyságáról, felkínálják az Őrtorony és Ébredjetek! folyóiratokat. Ha a házigazda elfogadja az irodalmat vagy más módon érdeklődést mutat, megegyeznek egy "újralátogatásról" a következő héten. Ez az "újralátogatás" addig folytatódik, amíg a házigazda érdeklődést mutat. Végül a házigazdát biztatják egy "ingyenes házi bibliatanulmányozás" elfogadására. Ha beleegyezik, a Tanúk hetente egyszer visszatérnek, hogy tanulmányozzák vele az aktuális Őrtorony kiadványt, egy fejezetet hetente. A könyv megírása idején az "Örökké élhetsz Paradicsomban a Földön" c. könyv használatos erre a célra. Néhány heti tanulmányozás után, amikor az idő megfelelő, a Tanú megkérdezi az "érdeklődőt", ellátogatna e egy összejövetelükre a Királyság Terembe. Az érdeklődő gyakran elfogadja a meghívást és hamarosan mind az öt heti összejövetelt látogatja, és buzdítják, hogy iratkozzon be a Teokratikus Szolgálati Iskolára. Aztán, ha jó előrehaladást mutat a tanulmányokban,

ösztönözve lesz Tanú barátai által, hogy alámerítkezzen. Ő végül beleegyezik, személyesen elkötelezi magát Jehovának és "kereszteletlen hírnök" lesz. Ekkor találkozik a vénekkel a gyülekezetéből és három alkalom során átveszik a "80 kérdés keresztkedésre jelölteknek" című részt a "Szervezetten szolgálatunk elvégzésére" c. könyvből. Befejezve ezt a sorozatot alkalmas a bemelegítésre. Az alámerítés történhet akár egy helyi úszómedencében, vagy többnyire Jehova Tanúi következő körzetkongresszusán. Megkeresztkedve az áttérő bevezetése az Órtorony Társulatba véget ért: "házigazdából" "újralátogatással" "érdeklődő", a "bibliatanulmányozással" "kereszteletlen hírnök", majd Jehova önátadott, alámerítkezett Tanúja lett!

A tipikus Tanú átlag hét- nyolc órát tölt "szántóföldi szolgálatban" havonta. Erről így ír Kevin Quick:

„A szántóföldi szolgálat eleinte borzasztó és megalázó volt számomra, de később már gyakran örömteli. Én személy szerint szerettem a Bibliát, és nagyon élveztem minden lehetőséget, ha megvitathattam másokkal, ha nagyritkán alkalmam volt rá. Az emberek nagy többsége, akár állítólagos keresztény, akár nem, egyszerűen "nem érdeklődött". Néhány félrevezetett keresztény "Isten áldását kívánta" nekünk, buzdítva minket tanúskodó munkánkban, habár visszautasították, hogy megvitassák velünk az Írásokat. Biztos vagyok benne, hogy ha tudták volna az igazi célunkat, vagyis hogy az ő hagyományos keresztény hitüket felcseréljük "Jehova (1914-ben felállított) királysága jó hírével" kevésbé kívántak volna áldást ránk ! (Gal 1:8,9)

Mások, akikkel találkoztunk ellenségesebbek voltak. Egy nap például, Manitou Springs Chrystal Hills nevű területén munkálkodva Deannal, egy középkorú férfi, nyugalmazott honvédségi őrnagy jött az ajtóhoz. Dühös arckifejezése volt, és két nagy olló a kezeiben. "Önök Jehova Tanúi?" kérdezte tőlem ("az én ajtóm" volt). Azt feleltem: "Igen, azok". Azt mondta: " Két kérdésem van önökhöz. Tisztelegnének e az Amerikai Egyesült Államok lobogója előtt? " "Nem" - feleltem. "Fognának e fegyvert és harcolnának e a hazájukért?" "Nem, de hadd magyarázzam meg..." Szavamba vágott és megvetően mondta: " Harminc másodpercük van, hogy elhagyják a birtokomat". Dean és én gyorsan kisieltünk az utcára és folytattuk utunkat.

Mindemellett az emberek közti általános érzéketlenség, az ilyen vak gyűlölet és ellenállás mellett, azt gondolhatnád, emlékezhetnék legalább egy esetre, amikor szerető kereszténnyel találkoztam, aki lelkesen tanúskodott nekem, bizonyosságot téve, megvitatva azt Írásokat, vagy

ilyesmi; de sajnos nem ez volt a helyzet. Keresztények, kérlek hallgassatok meg. A hét év során, amíg ajtóról ajtóra jártam Bibliával a kezemben prédikálva, amit az evangéliumnak hittem, egyszer sem hívtak be vagy legalább maradtak kint keresztények (ha a 2Jn 10 aggasztotta őket), hogy megvitassák velem az Írásokat. Visszatekintve, a legkeresztényebb válasz, amire vissza tudok emlékezni, akkor volt, amikor tanulmányoztam a Tanúkkal Potsdamban, New Yorkban. Jim, az újonnan keresztelt Tanú és én mentünk házról házra. Odaértünk egy házhoz, ahol egy idős hölgy jött ki és megkérdezte: "Önök Jehova Tanúi?" "Igen" feleltük. "Ó, kérem, jöjjenek be!" felelte, úgyhogy bementünk. "John", mondta a férjének, amint bevezetett minket a konyhába, "úgy vélem, imádkoznunk kell ezekért a fiúkért". És ekkor ő és a férje meghajtották fejüket és imádkozni kezdtek értünk! De a mi Őrtorony - elménk szerint, ezek a "babiloni vallásoskodók" az ő három fejű istenségükhöz imádkoztak, és valószínűleg démonokat hívtak le ránk! Ki kellett jutnunk minél előbb! Ott hagyva a nőt és férjét a konyhában imádkozva, Jim és én átvágtatunk a nappalin és kimenekültünk az ajtón."

Jehova Tanúi aprólékos feljegyzést vezetnek az ajtóról - ajtóra végzett tevékenységükről. "Munkajelentést" tölt ki minden hónapban minden aktív Tanú. Ezek a jelentések tartalmazzák a szántóföldi szolgálatban abban a hónapban eltöltött órákat, az elhelyezett könyvek és folyóiratok számát, a vezetett "Bibliatanulmányozások" számát. Ezeket a beszámolókat áttekintik a gyülekezet vénei és ráírják a "hírnökkártyára", afféle maradandó jelentési kártyára, melyet "hírnökönként", vagyis Tanúként vezetnek. A körzetfelvigyázó megvizsgálja ezeket a hírnökkártyákat és más gyülekezeti feljegyzéseket a háromszor évente megtett látogatásakor. A hírnökkártya követi a Tanút, akárhova megy. Így az új gyülekezet vénei azonnal képesek megítélni a frissen érkezett tanú elmúlt ajtóról - ajtóra nyújtott teljesítményét. Volt Jehova Tanúi elmondják, milyen nyomás alá voltak helyezve, hogy teljesítsék a havi tervet.

Gyűlések

A heti öt összejövetel mellett Jehova Tanúi körzetkongresszusokon vesznek részt kétszer egy évben és kerületkongresszuson egyszer egy évben. A körzetkongresszusokat általában nagy előadótermekben tartják, melyek képesek kettő - tíz ezer ember befogadására, és nagyjából húsz gyülekezet vesz részt, mely a "körzetet" alkotja. A körzetkongresszusok három napig tartanak, melyeket a "körzetfelvigyázó" és más ismert szónokok a közeli területről tartanak

előadásokat kora reggeltől késő délutánig, közbeszúrt "drámákkal" vagyis jelenetekkel törve meg az unalmat.

A kerületkongresszusokat rendszerint nagyobb gyülekezeti termekben vagy stadionokban tartják, melyek húsz - ötven ezer ember befogadására alkalmasak, és száz vagy több gyülekezet vesz részt, mely a "kerületet" alkotják. A kerületkongresszusok négy naposak és formailag hasonlóak a körzetkongresszushoz, néhány kivétellel. A kerületkongresszusok szónokai bár nagyrészt a környékről valók, gyakran a Brooklyni világ - főhadiszállásról is jönnek. A kerületkongresszusok csúcspontja a jelenlévők által nagyon várt "új kiadása" egy Őrtorony Társulati könyvnek, füzetnek, hangkazettának. A korábbi években gyakran elszabadult a helyzet, amikor több ezer izgatott Tanú özönlött az irodalomosztókhoz miután bejelentettek egy új kiadást. A probléma enyhítésére az új kiadványokat már nem terjesztik a gyűléseken, hanem később a gyülekezetekben szerezhetik be a helyi Királyság Teremben.

Újabb idézet Kevin Quick-től: „Ha ez a kis beszámoló az Őrtorony - életről talán kezd egy kissé unalmas lenni az olvasónak, biztosíthatom, sokkal, nagyon sokkal inkább az a Tanúknak, akik benne élnek! A tanulmányozásaimban, összejövetelek látogatásában, ajtóról - ajtóra prédikálásban, Biblia tanulmányozás vezetésében, a munkajelentés kitöltésében, a körzetgyűlések és kerületkongresszusok látogatásában, stb. stb., soha nem találtam meg az elmebeli békét, és Jehova helyeslésének bizonyosságát életemen, amit annyira kerestem. Jehova Tanúi nem bizonyosak megmentésükben. De akkor, még azokban a nagyon nehéz években, amikor munkálkodtam "Isten szervezetéért" és a megmentésemért, a remény és fény magjai belevettettek szívembe.”

IV. Fejezet

Jehova Tanúinak néhány jellegzetesebb tanítása és rövid magyarázatuk

Ebben a fejezetben Jehova Tanúinak néhány fontosabb tanítását, illetve gyakori kifejezéseinek az értelmezését mutatom be röviden. A következő fejezetben a lélek halandóságát és a halál utáni létet bővebben fejtem ki.

Jézus Krisztus és a Szent Szellem személye.

Jehova Tanúi háromság-tagadók, azaz tagadják, hogy Jézus Krisztus, illetve a Szent Szellem isteni ranggal rendelkezik, sőt a Szent Szellem szerintük még csak nem is személy, hanem „Isten tevékeny ereje”, azaz egy isteni erő csupán.

Ezért krisztológiájuk is ennek megfelelő.

A 144 ezer kiválasztott

Jehova Tanúi Rutherford egyik 1935-ös beszéde óta két csoportba sorolják a híveket: az egyik a földi osztály, a tömeg, akiknek csak földi reménysége van, azaz akikre örök élet, boldogság és egészség vár itt a földön az armageddoni csata után, illetve a mennyei osztály, a kiválasztott 144 ezer „égi reménységű felkent” akik együtt fognak uralkodni Krisztussal az égből az ezeréves királyság alatt. Ezek az emberek i.sz. 33-tól napjainkig folyamatosan lettek kiválasztva, jelenleg 8-9000 ember él még itt a Földön. Ezek közül kerülnek ki a szervezet vezetői. Ezt a számot a Jelenések könyvének 144 ezer zsidó kiválasztottjától kölcsönözték. Az, hogy ezek az emberek a nagy nyomorúság alatt még a földön vannak, azaz nem lehetnek már elhunyt emberek (elpecsételik őket, hogy ők ne kapjanak a csapásokból), hogy zsidó származásúak (konkrétan fel vannak sorolva, hogy melyik törzsből mennyi elpecsételt van), hogy szűzek, nem zavarja különösebben a Jehova Tanúit. Ezt a tanítást az Érveljünk az Írásokból című könyv az alábbi igékkel próbálja meg alátámasztani:

A földi osztály számára:

Máté 5:5 „Boldogok a szelídek, mert ők öröklik a földet”

Zsoltár 37:11 „A föld pedig a szelídeké lesz”

Jelenések 21:1-4 „Új eget és új földet várunk”

Máté 22:14 „Sokan vannak a meghívottak (ez lenne a földi osztály), de kevesen a választottak.(ez pedig az égi osztály)”

Tehát a szelídek a földet öröklik, és az újjáteremtés után is lesz föld, tehát azon is majd lakni kell valakinek.

A mennyei osztály számára:

Lukács 12:32 Ne félj te kicsiny nyáj, mert tetszett az Atyának, hogy nektek adja a királyságot. (azaz csak egy kicsiny nyáj fogja örökölni a királyságot)

Róma 2:28-29, illetve Gal 3:26-29 „Nem az a zsidó, aki külsőképpen az... hanem az a zsidó, aki belsőleg az” „a valóságban mindnyájan Isten fiai Isten fiai vagytok...nincs többé sem zsidó, sem görög,... hanem Ábrahám magva vagytok” (azaz nem kell szó szerint értelmezni a 12 zsidó törzsre tett utalást sem.)

János 14:2 Az én Atyámnak házában sok lakóhely van; ha pedig nem volna, megmondtam volna néktek. Elmegyek, hogy helyet készítek nektek. És ha majd elmegyek és helyet készítek nektek, ismét eljövök és magamhoz veszek titeket; hogy a hol én vagyok, ti is ott legyetek.

Ez az ige azt bizonyítaná, hogy ezt Jézus csak az apostoloknak mondta, akik ugye égi reménységgel bírtak, hogy ők ott lesznek vele. Viszont nem beszélt arról, hogy mennyi az a „sok lakóhely” mint ahogy azt sem mondta, hogy mindenkit beengedne a mennybe, hiszen csak az apostolokhoz szólt.

A „nagy sokaságot” a Jelenések 7:9. alapján („Azután látám, és ímé egy nagy sokaság, a melyet senki meg nem számlálhatott, minden nemzetből és ágazatból, és népből és nyelvből; és a királyiszek előtt és a Bárány előtt állnak vala, fehér ruhákba öltözve, és az ő kezeikben pálmaágak”) a földi osztállyal kell azonosítani, itt szembe vannak állítva a 144 ezer kiválasztottal, de nagy hiba lenne, ha a 19. fejezetben lévő nagy sokaságot is ugyanígy értenénk, hiszen ott egyértelműen ki van jelölve, hogy az a nagy sokaság az égben van, viszont ott már nincs leírva, hogy sok népből lennének megváltva a Bárány által. Tehát azok akár lehetnek mennyei lények is. A Jelenések 7-ben a nagy sokaság az Isten trónja és a Bárány előtt áll, de ezt úgy kell értelmezni, hogy csak a „trón látóterében”, „elismert állapotban” vannak, tehát nem a mennyben. Legalábbis a Jehova Tanúi tanításai alapján.

Ezzel a tanítással egyszerre két dolgot is elért Rutherford:

-Sikerült a felsőbb vezetés számára egy illegitim, hamis tekintélyt adnia a Bibliából.

-Számptalan ígéretet, amelyet a Biblia tartalmaz a hívőknek, egyszerűen figyelmen kívül hagyhatja az egyszerű Jehova Tanúja, mivel az nem neki szól, csak a 144 ezernek. Ilyen például az újjászületés, ami Jehova Tanúi szerint csak a 144 ezernek adatott, ezért például egy átlag hívő nem kaphatja a Fiúság szellemét a Róma 8:15 alapján, nem lehet közössége

Jézussal, mint az Ő mennyasszonya, stb.. De ide tartozik még a mennyei élet reménysége, a Krisztussal való együtturalkodás, és számtalan egyéb dolog is. Egy átlagos hívőnek ezért nem kell azon gondolkodnia, hogy miért mondta azt Pál, hogy inkább szeretne elköltözni és a Krisztussal, lennie, mert ez úgysem neki szól.

Újjászületés

Jehova Tanúi nem születnek újjá, szerintük ez csak a 144 ezer kiváltsága. Nem megismerik Istent, hanem ismeretet szereznek róla. Szerintük Isten tetszését a róla való ismeret megszerzésével és az Ő földi szervezetében való kemény munkálkodással lehet kiérdemelni. Keresztények azon kérdését, hogy újjá születtek-e, egy kibúvó kérdéssel szokták kikerülni: „Arra gondol, hogy hiszek-e Jézus Krisztusban, mint Messiásban? Igen, hiszek.”

Emlékünnep:

Jehova Tanúi minden ünnepet és ünneplést babiloni, pogány szokásnak tartanak, ezért ezeknek gyakorlását tiltják, beleértve a születésnapot és a karácsonyt is. Egyetlen ünnepnapot tartanak, az emlékünnepnek hívott úrvacsorát, amire minden évben Nisszán hó 14.-én kerül sor. Erre külső érdeklődőket is meghívnak, de az „emlékjegyekből” csak a 144 ezer „égi reménységű” kiválasztott részesülhet, a többiek csak megfigyelőként vehetnek részt az eseményen. Ezzel az úrvacsorát is sikerült teljesen megfosztaniuk a lényegétől, az egyházi egység építésétől. (Lásd Máté 26:27: „Igyatok ebből mindnyájan”), valamint a hívőknek (minden hívőnek) a Krisztus testéből és véréből való részesedésétől. Ez helyett egy elitista ceremóniát csináltak belőle, ami csak egy pár ember kiváltsága maradt.

A kiközösítés, azaz a „közösségmegvonás”

Az Őrtorony szervezete nem tolerálja a hívek külön véleményalkotását. Ezért, akárcsak a bűnökben élő hivekkel, az ilyen tagokkal szemben is kiközösítéssel lép fel. Az ilyen hívőkkel egyéb hívők nem érintkezhetnek, még csak nem is köszönhetnek neki. Akkor sem, ha esetleg közvetlen hozzátartozójáról van szó. Ez hatalmas megfélemlítő erő, hiszen egy pillanat alatt az ember minden addigi barátját, sőt rokonaival való közösségét egy pillanat alatt elveszítheti. A szervezetet elhagyó szinte minden volt tanú ezt hatalmas teherként éli meg.

Ezt a hozzá állást a 2János 8-11-gyel és az 1 Korintus 5: 11-gyel támasztja alá az Őrtorony szervezet:

2János 8-11 „Vigyázzatok magatokra, hogy el ne veszítsük, a mit munkáltunk, hanem teljes jutalmat nyerjünk. A ki félrelép és nem marad meg a Krisztus tudománya mellett, annak egynek sincs Istene. A ki megmarad a Krisztus tudománya mellett, mind az Atya, mind a Fiú az övé. Ha valaki elmegy hozzátok és nem ezt a tudományt viszi, ne fogadjátok azt be házatokba, és azt ne köszöntsétek: Mert a ki köszönti azt, részes annak gonosz cselekedeteiben.”

1Korintus 5: 11 „Most azért azt írom néktek, hogy ne társalkodjatok azzal, ha valaki atyafi létére parázna, vagy csaló, vagy bálványimádó, vagy szidalmazó, vagy részeges, vagy ragadozó. Az ilyennel még együtt se egyetek.”

Figyelmen kívül hagyják, hogy a Korintus levélben azokról van szó, akik atyafi létükre bűnben élnek, azaz az egyház belül követnek el bűnöket, valamint a János levélben nem tanítási különbözőségekről van szó. Hiszen akkor például az első jeruzsálemi zsinaton is kölcsönösen ki kellett volna zárniuk egymást a vitatkozó feleknek.

Mivel egy Jehova Tanúja számára a szervezetből való kizárás egyenlő az örök élet reménységének az elvesztésével, nagyon kevesek merik felvállalni ezt a kockázatot.

Kereszt vagy kíncölöp?

Jehova Tanúi rendszeresen hangsúlyozzák, hogy a görög szövegben az általában keresztnek fordított szó csak kíncölöpöt jelent. Ezért a kiadványaikban is Jézust a kereszten egy cölöpön ábrázolják, a feje fölött odaszegezve a kinyújtott karját. Valamiért nagy hangsúly van erre téve a kiadványaikban. A görög szó (stauros) eredetileg valóban nem jelentett többet, mint kíncoszlopot, vagy -cölöpöt, de a mi hitünk nem a fadarabban van, amin Jézus kínhalált szenvedett, hanem magában a megváltás Urában. Hogy Jézus kereszten-e, vagy oszlopon lett-e átokká érettünk (Gal. 3:15), a keresztény hit számára teljesen mindegy. Azt, hogy Jézus mégis kereszten halhatott meg, a római kori régészeti leleteken túl az is bizonyítja, hogy Tamásnak Jézus a szegek (ton helon- többes számban) helyeit mutatta meg a kezein (Jn. 20:25), míg ha oszlopon halt volna meg, akkor csak egy szeget használtak volna a két keze átütésére, ahogy ezt Jehova Tanúi a könyveikben ábrázolják is. Valamint a Jézus elítélésének

okát tartalmazó táblát a feje és nem a kezei fölé szegezték, ami nem lenne lehetséges, ha a kezei a feje felett lettek volna kiszögelve.

Egyébként a latin crux szót adták vissza a görög szövegekben a stauros szóval. Ebben az esetben egy jelentésbővüléssel állunk szemben, ahhoz hasonlóan, ahogy például a magyar nyelvben az először Németországban gyártott automobilra a hintót jelentő „kocsi” szót használták, illetve használják napjainkban is.

A vérevés és a vérkészítmények tilalma:

Jehova Tanúi a vérevés biblia tilalmát önkényesen kiterjesztették az összes egészségügyi vérrel kapcsolatos készítményre is. Ezért Jehova Tanúi nem adhatnak és nem kaphatnak semmilyen vérekészítményt, vagy ebből készült gyógyszert, nem vethetik alá magukat, vagy gyermekeiket véradással járó műtéteknek, még akkor sem, ha ezzel saját, vagy rokonuk halálát idézik elő. Talán ez az a rendelkezésük, ami a legtöbb felháborodást kiváltotta a kívül valók körében. Számtalan értelmetlen és indokolatlan halálesethez vezetett már, hogy életmentő műtéteket és beavatkozásokat nem engedtek magukon, vagy rokonaikon végrehajtani. A Bibliában az élet elsőbbséggel rendelkezik minden egyéb tanítás és emberi dogma előtt, valamint sehol nem találunk még csak halvány utalást sem, ami ezt az értelmetlen eszmét alátámasztaná.

Egyébként hatalmas felháborodást váltott ki ebben a témában a Bulgáriával kötött egyezség. A kormányzat úgy vélte, hogy a Tanúk vér-ellenessége veszélyezteti a közegészségügyet. A Tanúk ellenben úgy vélték, hogy a kormányzat vonakodása, hogy felmentse őket a katonai szolgálat alól, a szabadság egyik szabálytalansága volt. Az Őrtorony Társulat Az Emberi Jogok Európai Bizottsága elé állította Bulgáriát. A tárgyalások folytatódtak és 1998. március elején a jogi vita békés véget ért. Bulgária beleegezett, hogy megadja a Tanúknak a lelkiismereti szolgálatmegtagadás jogát, és az Őrtorony Társulat beleegyzett, hogy elvet "mindenféle ellenőrzést vagy büntetést" a Tanúkkal kapcsolatban, akik elfogadják a vérátömlesztést. Bárki, aki elolvassa az egyezményt, megállapítja, hogy a vér-tilalmat feloldották, legalábbis a bolgárok számára. 1998. április 20-án az eltitkolt bulgáriai egyezményt felfedezték az Európai Bizottság eldugott honlapján és egy hozzászóló által postázva lett egy ezzel foglalkozó honlapra.

Jehova Tanúiról számokban:

Az Órtorony Társulat mindenről pontos statisztikát vezet, beleértve az újonnan csatlakozott tagokon túl a prédikálással töltött órákon át a fegyelmi vétségek miatt kizártak számának alakulásáig. Ezek az adatok szerint 2005-ben 6.613.829 fő tartozott közéjük (1997-ben például 5.167.258 fő), ebből Magyarországon 22.085 fő (1997-ben 17.342 fő), azaz minden 457.-ik magyar állampolgár, akik 3.281.905 órát töltöttek prédikálással, azaz házról-házra való járással, tehát fejenként 148 órát egy évben (Megjegyzés: a statisztikai adatok megjobbítása érdekében a Tanúk az oda-vissza utazást is beleszámolják gyakran a prédikálásba a saját bevallásuk szerint), 256 gyülekezetükben az „emlékünnepen” összesen 41.375 fő vett részt. 565 új embert kereszteltek meg (1997-ben 2054 fő).

Ezekből a számokból más is kiolvasható: egy új ember behozatala 5.808 óra prédikálást igényelt Magyarországon, azaz ha egy igen aktív hívő éves teljesítményét 200 órának vesszük, 29 év megfeszített házról-házra járást igényelt egyetlen ember megnyerése! Ez a szám 1997-ben még csak 1644 óra volt, azaz több, mint 3 és félszer kevesebb!

Ez a tendencia az egész világon megfigyelhető. Ennek egyik legfőbb oka az elhúzódó világvége, ami makacsul nem akar eljönni annak ellenére sem, hogy már 92 év elmúlt annak a generációnak az életéből, amelyik az utolsó nemzedék 1914 óta az Órtorony Társulat szerint. Súlyosbítja a helyzetet az a tény, hogy az újonnan megkeresztelkedők zöme családtagok közül kerül ki, akiket sokkal könnyebb meggyőzni, mint egy ismeretlent.

A megfigyelések szerint a taglétszámuknak mintegy kétszeresére tehető az a létszám, akik a tanításaiknak erős befolyása alatt állnak, ennek a csoportnak a fele még az emlékünnepen is részt vesz.

V. fejezet

Bizonyságtézés és pásztorlás Jehova Tanúi felé.

Ebben a fejezetben a Jehova Tanúi felé való bizonyságtézésről, illetve az ilyen háttérből megtért személyek pásztorlásához szeretnék segítséget nyújtani.

A legtöbb keresztény, ha egy Jehova Tanújával találkozik, arra érez késztetést, hogy pár igehelyet előhozzon a Bibliából, ami az Őrtorony szervezet tanításával ellentétes. Például felolvassa a Róma 9:5-öt, miszerint Krisztus örökké áldandó Isten, vagy a János 17:22-öt, miszerint Jézus és az Atya egyek. Ezután elégedetten hátradől, mert bebizonyítottak látja, hogy téves a Jehova Tanúinak a teológiája. Esetleg támadja az Őrtorony szervezetét, kritikát fogalmaz meg azzal szemben. Az alábbi dolgokkal viszont nincs tisztában, ezért hatástalan az érvelése:

-Jehova Tanúját évek alatt gondosan felkészítették minden kifogásra, számtalanszor begyakoroltatták vele, mire mit kell válaszolnia. Ezekre a „bombasztikus” ígéretekre, amelyekre a keresztények hivatkoznak, a saját kiadványaik már többször megadták a magyarázatot (még ha egy kicsavart, eltorzított formában is) és ezt jól bele is sulykolták a tanú gondolkodásába. Hetente többször egy Jehova Tanúja olyan előadásokon vesz részt, ahol az Őrtorony társaság kiadványait tanítják neki. Ezekre az előadásokra ráadásul otthon fel kell készülnie. Egy Jehova Tanúja, aki nyomon követi a gyülekezeti összejövetelek és a személyes tanulmányozás teljes programját és elvégzi az összes kitűzött "házifeladatot", az évente kb. 3000 oldalnyi Őrtorony-kiadványt olvas el. Ez 24 darab, kéthetenként megjelenő, egyenként 32 oldalas Őrtorony folyóiratot, ugyanilyen mennyiségű Ébredjétek! folyóiratot; 12 darab, havonta megjelenő, egyenként 4-8 oldalas A Mi Királyságunk címmel belső kiadványt, plusz egy vagy több könyvet, brosrákat és/vagy füzeteket foglal magába. Ebbe beleértendő a "tanulmányozási" anyag másodszori újraolvasása is, amikor az összejövetelre való felkészülés keretében minden bekezdésben aláhúzzák a válaszokat, valamint ugyanennek az anyagnak a harmadszori (esetleg még negyedszeri) elolvasása az összejövetel folyamán. Rendszerint 2-3 "tanulmányozási cikk" található az Őrtorony minden számában, melyeket ilyen nagy gondossággal újra és újra elolvasnak a vasárnapi Őrtorony-tanulmányozásra való felkészülés során. Aktuálisan mindig van egy könyv is, melyet a gyülekezeti könyvtanulmányozáson

bekezdésről-bekezdésre végigtanulmányoznak. Mind a korábban említett "Iskola", mind pedig a Szolgálati Összejövetelek sok demonstrálást is magukba foglalnak, melyek során az egyik Jehova Tanúja egy nem-Tanút játszik, a másik pedig saját magát, amint az ajtónál prédikál. Ezek a demonstrációk megtanítják Jehova Tanúit, hogy hogyan adják elő mondanivalójukat hatékonyan és meggyőzően, ténylegesen kipróbálva a különböző megközelítéseket és megtanulva, hogyan cáfolják meg az ellenvetéseket és győzzék le a nem-Tanúk által felvetett érveket. Ezért ezek az igék semmit nem mondanak neki, illetve már fel van készülve a cáfolatra is. Ilyenkor kezdődik el általában egy meddő fél órás bibliai ige-pingpongozás a keresztény és a Jehova Tanúja között, aminek semmi haszna nem lesz, csak mindketten jól belefáradnak.

-Jehova Tanúja számára a Biblia csak eszköz, amivel alá lehet támasztani az Órtony társaság érveléseit. Számára a bibliatanulmányozás csak annyit jelent, hogy felolvassák a társaság kiadványaiból az előírt bekezdéseket, felteszik hozzá a lap aljára nyomtatott kérdéseket, esetleg aláhúzzák a Bibliában azokat az igéket, amire az aktuális heti Órtony hivatkozik. Bár látszólag egy Jehova Tanúja nagyon ismeri a Bibliát, hiszen magabiztosan idéz belőle, villámgyorsan lapozgat előre-hátra az aláhúzott versek között és mindenre kész válasza van, igékkel alátámasztva, ez csak a látszat. Ez csak a sok Órtony-tanulmányozás, gyakorlatozás és sulykolás eredménye. Valójában egy Jehova Tanúja nem olvassa a Bibliát. Sőt, sok volt Jehova Tanúja szerint azért is árasztják le őket annyi kötelezően tanulmányozandó kiadvánnyal, folyóiratokkal és könyvekkel, hogy ne is legyen idejük a Bibliát önmagában olvasni. Többen bizonyosságot tettek arról, hogy sok éven át, amíg tagjai voltak ennek a felekezetnek, soha nem olvasták a Bibliát, kizárólag a Társaság kiadványain keresztül.

-Az ő gondolkodásában egy keresztény egy megtévesztett, érzelmileg összezavart ember, aki egy „háromfejű istenben” hisz.

-Egy Jehova Tanújába mélyen belenevelték, hogy ne fogadjon el és ne hallgasson meg semmilyen kritikát, amelyet a Társulat ellen fogalmaznak meg, mert ez a sátán támadása. Az a szervezet, amely több tízmillió oldalnyi anyagot szór szét a világon a tanairól évente, megtiltja a tagjainak, hogy akár csak egy oldalnyi szöveget is elolvassanak, amely kétségbe vonja a Társulat tanításait.

Hogyan hirdessük az örömhírt Jehova Tanúinak?

Az előző fejezetben láthattuk, milyen hibákat véthetünk a bizonyágtevésben. Néhány jó tanács, amivel eredményt érhetünk el:

-Beszéljünk a saját tapasztalatainkról és az újjászületésünkről. Ebbe nem lehet belekötni, hiszen ezt mi éltük és éljük át. Egy Jehova Tanúja nem élte át az újjászületést és Istennel sincs semmilyen közössége. Neki csak egy szervezettel van kapcsolata, aki azt állítja magáról, hogy Istentől származik.

-Kerüljük az értelmetlen, bibliai igékkel való „pingpongozást”.

-Tartsuk szem előtt, hogy nem egy-egy teológiai tévedésről kell meggyőzni egy Jehova Tanúját, hanem a gyökereknél kell kezelni a problémát. Ez a gyökér pedig maga az Őrtorony Társaság. A cél, hogy belássa egy Tanú, hogy a Társaság nem az ő üdvösségének a forrása, de még csak nem is „Jehova látható szervezete itt a Földön”.

-A kapcsolat fenntartása érdekében fontos, hogy ne idegenítsük el magunktól a Tanút és rá tudjuk venni egy újabb találkozóra. Ezért ne kritizáljuk az Őrtorony Társaságot, hanem kérjünk segítséget tőle, hogy egy-egy igeszakaszt nem értünk, magyarázza el. (Például a Róma 8:1-14-ig verseket, ahol azt mondja az írás, ha nem vagyunk Krisztusé személy szerint és nincs bennünk a Krisztus szelleme, semmiképpen sem lehetünk kedvesek az Isten előtt. Tehát nincsenek „földi osztályú” juhok, akiknek nem kell újjászületni.) Vagy ha van kedvünk felkészülni, az interneten számtalan anyagot találunk, amiből kérdéseket tehetünk fel. Például az Őrtorony összes száma elérhető az interneten. Ezekből bőségesen meríthetünk, hogy rávezessük Jehova Tanúját, hogy mennyire következetlenül váltogatja az Őrtorony Társaság a tanait. Fontos, hogy csak az Őrtorony Társaság kiadványait használjuk fel, mert abban Jehova Tanúi maradéktalanul megbíznak. Ha segítséget kérünk ezeknek a megértéséhez, biztos, hogy nem utasítanak el bennünket.

Egy Tanúnak ahhoz, hogy belássa, hogy nekünk van igazunk bármely kérdésben, teljesen meg kell tagadnia az egész szervezetet, amiben addig hitt. Itt nem csak annyi a tét, mint egy reformátusnál, hogy belássa, hogy a felnőttkori vízkereszttség a bibliai, vagy egy baptistánál, hogy a Szent Szellem-kereszttség bibliai jele a nyelveken szólás. Ezek az emberek utána még

megmaradhatnak a saját egyházuk keretein belül, hogy egy-egy kérdésben igazat adtak nekünk. Nem így egy Jehova Tanúja. Neki a kiközösítéssel, a barátai és ismerősei elvesztésével kell számolnia, ha kételkedik a szervezet tanításaiban. Ezért gyakran látszólag nehezen törik át a bizonyágtevés.

Segítség a megtért Jehova Tanúi számára.

Sajnos egy volt Tanú sokkal nagyobb erőfeszítések árán tud előre haladni a hitben, mint egy világi háttérből megtért személy. Fontos, hogy egy volt Jehova Tanúja pásztorlás alatt legyen megtérése után. Segíteni kell neki helyreállni mind érzelmileg, mind szellemileg. Minden volt Jehova Tanúja erős kárhoztatásról számol be, illetve a volt barátaitól jövő teljes elutasítottságról, melyet sokan csak hosszú hónapok, illetve évek alatt tudnak feldolgozni.

Bátorítani kell őket az önálló bibliaolvasásra, illetve a kereszténység alapjainak a megismerésére. Többen javasolják, hogy az első időben érdemes nekik valami más fordítást olvasni, mint a Károli fordítást, hogy ne ugorjanak be reflexszerűen az évek alatt besulykolt tanítások, hanem tudjanak az Igére figyelni.

VI. fejezet

A lélek és a szellem halandósága-Jehova Tanúi tanításának kritikája a Biblia alapján

Ebben a fejezetben a lélek, illetve a szellem halandóságába vetett hitüket elemzem, majd a lélek halál utáni sorsáról, és a Seolról, illetve ennek görög megfelelőjéről, a Hadeszről. Ezt a két témát fontosságuk miatt alapos részletességgel tekintem át. Először ismertetem az ő álláspontjaikat, illetve az ezek alátámasztására szánt igegyűjteményüket, majd ezeket megcáfolom a Biblia alapján.

A lélek és a szellem: halhatatlan vagy a testtel együtt megsemmisül?

Jehova tanúi tanításának egyik alappillére a lélek halandóságába vetett hit. Azt állítják, hogy a lélek halhatatlanságának elmélete a görög platóni és szókratészi filozófiából került a keresztény gondolkodásba, ilyet a Biblia sehol sem állít. Sehol nincs szó a Bibliában arról, hogy a lélek az emberi test halála után bármilyen funkcióval rendelkezne. Szerintük az állatok és az emberek egyformán élő lelkek és mindnyájan egyformán hálnak meg.²⁶ A lélek nem olyasmi, ami a testtől különválasztva létezik. Az ember maga a lélek. Ha az ember meghal, a lélek hal meg.²⁷ A lélek meghalhat és meg is hal.²⁸ Mivel az ember maga a lélek és a lélek maga az ember, nem lehet a lélek valami árnyékszerű, amely a test belsejében lakik, vagy elhagyhatja a testet.²⁹ Az Ez 18:4 alapján a lélek maga a személy és semmilyen anyagtalan része nincs, amely túlélne a test halálát.³⁰ Az Újszövetségben nincs kettéosztás a test és a lélek között.³¹

Az igék, amelyre hivatkoznak³²:

Préd. 3:19,20 Az ember fiainak vége hasonló az oktalan állatok végéhez, és egyenlő vége van azoknak; amint meghal az egyik, úgy meghal a másik is, és ugyanazon egy szellem van mindenkiben; és az embernek nagyobb méltósága nincs az oktalan állatnál, mert minden hiábavalóság. Mindenik ugyanazon egy helyre megy; mindenik a porból való és porrá lesz.

Préd. 9:7,12 Mert az élők tudják, hogy meghalnak; de a halottak semmit sem tudnak. Valamit hatalmadban van megcselekedni erőd szerint, azt cselekedjed; mert semmi cselekedet nincs a Seolban, ahová menendő vagy.

²⁶ Érveljünk az Írásokból 176. oldal - 1995 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

²⁷ Örökké élhetsz a Paradicsomban a Földön 78. oldal - 1990 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

²⁸ Az emberiség Isten keresése 356. oldal - 1991 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

²⁹ Örökké élhetsz a Paradicsomban a Földön 73. oldal - 1990 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

³⁰ Érveljünk az Írásokból 239. oldal - 1995 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

³¹ Érveljünk az Írásokból 176. oldal - 1995 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

³² Érveljünk az Írásokból több fejezete, Örökké élhetsz a Paradicsomban a Földön 77. oldaltól, Ismeret, amely örök életre vezet 81. oldaltól - Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

1Móz.1:24 Azután mondta Isten: Hozzon a föld élő állatokat nemük szerint.

1Móz 2:7 És formálta az Úr Isten az embert a föld porából és lehellett vala az ő orrába életnek lehelletét. Így lett az ember élő lélekké. (értsd: az állat és az ember is a földből lett és mindketten élők.)

1Móz 7:22 Mindaz, aminek orrában élő lélek lehellete van, mind meghala.

5Móz 12:20 Lelked húst kíván enni. (értsd: mivel te vagy, aki húst kíván enni, tehát te és a te lelked ugyanaz. Az ember maga a lélek.)

Józs. 10:28 Egy lelket sem engedett elmenekülni

Józs. 11:11 És hozzáfogtak minden pusztulásra szánt lelket kardélre hányni. (értsd: a lélek kardélre hányható, tehát nem valami szellemi, dematerializált lény.)

Zsolt. 22:30 Leborulnak a föld gazdagai... és életben nem tarthatja lelkét.

Zsolt 146:4 Kimegy a szelleme; visszatér földjébe és aznapon elvesznek tervei (elgondolásai, gondolatai)

Ézs. 26:14 A meghaltak nem élnek, az árnyak nem kelnek fel : ezért látogattad meg őket és vesztetted el őket és eltörölted emlékezetüket.

Ézs. 53:12 Lelkét a halálra adta.

Ez. 18:4 Amelyik lélek vétkezik, annak kell meghalni.

Mt. 10:28 Ne azoktól féljetek, akik megölik a testet, a lelket pedig meg nem ölhetik; hanem azoktól féljetek inkább, aki mind a lelket, mind a testet elveszítheti (az Érveljünk az Írásokból szerint elpusztíthatja) a gyehennában.

Ez az igegyűjtemény első pillanatra nagyon meggyőzőnek és cáfolhatatlannak tűnik. De ahogy Salamon mondta a példabeszédeiben: Igaza van annak, a ki első a perben; mígnem eljő

az ő peresfele, és megvizsgálja őt.(Péld.18:17). Először kezdjük egy viszonylag egyszerű témával: az ember és az állatok közötti hasonlóság és különbözőség kérdésével.

A Biblia egyértelműen állítja, hogy az állatoknak is van lelkük, sőt a Prédikátor könyve és az I Mózés 7:15 szerint még szellemük is. De ezzel az összes hasonlóság az életük, illetve a földi életük utáni sorsukat tekintve ki is merült.

Ez már a teremtéskor is megfigyelhető: miért mondta Isten, hogy teremtsünk embert a magunk képére (alakjára), miért nem csak annyit szólt, hogy hozzon a föld embert a maga neme szerint, mint ahogy az állatokat teremtette (1Móz 1: 24)? De ami ennél sokkal fontosabb, egyedül az embernél jegyzi meg az Írás, hogy Isten belelehelt valami pluszt az emberbe és az ember ekkor, ettől és így lett élő lélekké. Ekkor az örökkévaló Isten az ő szelleme által életet lehelt az emberbe. (az itt használt chajim szó többes számban van!) Életeket, azaz az ember többsikű életet nyert: természetest és természetfölöttit. Erről beszél Jób könyve: Pedig a szellem (ruach) az az emberben és a Mindenható lehellése (nösámá) az, ami értelmet ad neki. (Jób 32:8). Ez az, ami az embert megkülönbözteti az állattól. Isten az emberre ezért bízhatott isteni feladatot (Uralkodjatok mind az egész földön (föld felett) 1Móz 1:26), ezért válhatott az ember Isten munkatársává (Az Úr Isten elvitte az állatokat az emberhez és amilyen nevet adott az ember az állatnak, az lett annak a neve. 1Móz 2:19-20), ez miatt van az embernek öntudata, énképe, ez az isteni lehelet által tud az ember beszélni, Istennel kommunikálni, elvont dolgokról gondolkodni. Ez az Istentől származó szellem az, ami miatt minden ember keresi a visszautat Istenhez, és ez különbözteti meg az állatoktól, amelyek ezek közül egyetlen tulajdonsággal sem rendelkeznek.

Bármelyik, a Bibliát nem ismerő, de elfogulatlan embernek el kell ismernie, hogy van valami az emberben, ami őt magasan az állatvilág fölé emeli. És ez a valami nem testi! Az ember nem a kifinomultabb agyvelejével, nemesebb testalkatával emelkedik ki az állatvilágból, ahogy ezt még Russell tanította az írásaiban, hanem az Isten által belelehelt élet miatt.

Most vizsgáljuk meg azt az egyetlen helyet, ahol a Biblia az állati és az emberi szellem azonosságáról, illetve közös sorsáról ír. A Prédikátor könyvéről van szó:

Préd. 3:19,20 Az ember fiainak vége hasonló az oktalan állatok végéhez, és egyenlő vége van azoknak; amint meghal az egyik, úgy meghal a másik is, és ugyanazon egy szellem van mindenkiben; és az embernek nagyobb méltósága nincs az oktalan állatnál, mert minden hiábavalóság. Mindenik ugyanazon egy helyre megy; mindenik a porból való és porrá lesz.

Préd. 9:7,12 Mert az élők tudják, hogy meghalnak; de a halottak semmit sem tudnak. Valamit hatalmadban van megcselekedni erőd szerint, azt cselekedjed; mert semmi cselekedet nincs a Seolban, ahová menendő vagy.

Bárki, aki akár csak egyszer is elolvassa a Prédikátor könyvét, rájön arra, hogy ezek az igék nem arra bizonyítékok, hogy az emberi és az állati lelkek ugyanazok, illetve, hogy egyformán meghalnak, hanem arra, hova vezet, ha valaki kiragad egy igét a környezetéből és elkezd abszolutizálni azt a szövegkörnyezet figyelembe vétele nélkül. Az egész Prédikátor könyvében Salamon arról beszél, hogy az élet milyen hiábavaló, ha az ember csak a testben gondolkodik, ha az életét csak földi síkon közelíti meg, örökkévaló perspektíva nélkül. Az egyik kulcskifejezés a Prédikátor könyvében a "(minden) hiábavalóság", a másik a "nap alatt". A „nap alatt” kifejezés a könyv kevesebb, mint kilenc oldalán huszonkilencszer (!) fordul elő, azaz Salamon oldalanként három-négyszer felhívja az olvasó figyelmét, hogy csak a nap alatt való dolgokkal foglalkozik, azaz a múlandó materiális világ szemszögéből vonja le következtetéseit! Ez miatt jut arra a megállapításra újra és újra, hogyha az ember Isten nélkül szemléli a világot, hiába cselekszik bármit is, hiába fáradozik, "minden hiábavalóság" és "a léleknek gyötrelme". Hiába az embernek dolgoznia és pénzt gyűjtenie, egyszer úgyis másé lesz, hiába tanulnia, úgyis a Seolba megy, ahol ennek semmi hasznát nem látja, hiába az istenfélelem, ha az ember úgyis meghal, ha olyan vége lesz, mint bármilyen állatnak, stb.. Ezeknek ismeretében könnyen megérthető, hogy Salamon miért vonta le ezeket a pesszimista következtetéseket és szó sincs arról, hogy az ember élete nem több egy állaténál és ugyanúgy hal meg!

Mielőtt rátérnénk a lélek halandóságának, vagy halhatatlanságának kérdésére, tegyünk egy kis kitérőt, és vizsgáljuk meg, mit tudunk meg az ember szelleméről a Bibliából. Az ember szelleme Jehova Tanúí szerint egy személytelen életerő, hasonló az elektromos áramhoz, amelyet Isten adott az élőlényekbe. Ez a személytelen erő csak a testet működteti, önmagában nincsen élete, a lélegzés tartja fent. A halál alkalmával bizonyos idő után eltávozik a test

sejtjeiből. Szó sincs arról, hogy az Istenhez menne, ahogy a Prédikátor 12:7 (És a por földdé lesz, mint azelőtt volt; a szellem pedig megtért Istenhez, aki adta volt azt.) ezt állítja, ez csak inkább azt jelenti, hogy a jövőre vonatkozó reményünk teljesen Istennél van. Amikor Jézus felkiáltott, hogy az Atya kezeire bízta szellemét, itt csak arról van szó, hogy az Atya kezébe helyezte „életkilátásait”. Rendszeresen hivatkoznak a Zsolt 146:4-re: Kimegy a szelleme; visszatér földjébe és aznapon elvesznek tervei (elgondolásai, gondolatai).

Azt kell megvizsgálni, hogy a Szentírás alátámasztja-e ezt a személytelen, a szellemet az elektromos áramhoz hasonlító elgondolást. Igen egyszerű dolgunk van, csak egy konkordanciára van szükség, ahol meg tudjuk nézni a héber ruach, illetve a görög pneuma szavak és ezek ragozott alakjainak előfordulását. (Megjegyzés: A magyar Károli és az új református fordításokon kívül a Biblia szövege mindig különbséget tesz a szellem és a lélek között. Az alábbi igeversék mindegyikében eredetiben a szellem szó van, ezért ezeket behelyettesítettem a könnyebb érthetőség kedvéért. Ezt könnyű ellenőrizni az igehelyek ismeretében.)

Íme néhány példa:

1Móz. 41:8 Reggelre kelvén, nyugtalankodék szellemében.

1Kir. 21:5 Miért háborodott meg a te szellemed, és kenyeret nem eszel?

1Krón. 28:12 És mindennek formáját, a melyeket szellemében elgondolt vala, az Úr házának pitvarai felől,

2Krón. 36:22 az Úr felindítá Czírus persa király szellemét

Jób. 7:11 Én sem tartóztatom hát meg az én számat; szólok az én szellememnek fájdalmában,.

Jób. 15:13 Hogy Isten ellen fordítod a te szellemedet, és ilyen szavakat eresztasz ki a szádon?

Jób. 20:3 Hallom gyalázatos dorgáltatásomat, de az én értelmes szellemem megfelel majd értem.

Jób. 21:4 Avagy én embernek panaszkodom-é? Miért ne volna hát keserű a szellemem?

Jób. 32:18 Mert tele vagyok beszéddel; unszolgat engem a bennem levő szellem.

- Zsolt. 31:6** Kezredre bízom szellememet, te váltasz meg engemet, oh Uram, hűséges Isten.
- Zsolt. 34:19** Közel van az Úr a megtört szívekhez, és megsegíti a sebhedt szellemeket.
- Zsolt. 51:19** Isten előtt kedves áldozatok: a töredelmes szellem;
- Zsolt. 77:4** Istenről... gondolkodom, de elepedt az én szellemem.
- Zsolt. 77:7** Megemlékezem éjjel az én énekeimről; szívemben elgondolkodom és azt kutatja szellemem:
- Zsolt. 78:8** olyan nemzedék, a melynek szíve nem volt szilárd, és szelleme sem volt hű Isten iránt.
- Zsolt. 106:33** Mert megkeseríték az ő [Mózes] szellemét, és gondatlanul szólt ajkaival.
- Péld. 15:13** A vidám elme megvidámítja az orcát; de a szívnek bánatja miatt a szellem megszomorodik.
- Péld. 16:2** Minden útai tiszták az embernek a maga szemei előtt; de a ki a szellemeket vizsgálja, az Úr az!
- Péld. 20:27** Az Úrtól való szövétnek az embernek szelleme, a ki megvizsgálja a szívnek minden rejtekét.
- Péld. 25:28** Mint a megromlott és kerítés nélkül való város, olyan a férfi, a kinek nincsen birodalma az ő szellemén!
- Préd. 7:9** Ne légy hirtelen a szellemedben a haragra; mert a harag a bolondok kebelében nyugszik.
- Ésa. 26:9** Szívem utánad vágyott éjszaka, az én szellemem is bensőmben Téged keresett,
- Ezék. 3:14** elmenék, elkeseredvén haragjában az én szellemem, az Úrnak keze pedig rajtam erős vala.
- Mát. 26:41** Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne esetek; mert jóllehet a szellem kész, de a test erőtelen.
- Mát. 27:50** Jézus pedig ismét nagy fennszóval kiáltván kiadá szellemét.
- Márk. 2:8** És Jézus azonnal észrevé az ő szellemével
- Luk. 8:55** És visszatére annak szelleme, és azonnal fölkele; és ő parancsolá, hogy adjanak néki enni.
- Csel. 7:59** Megkövezék azért Istvánt, ki imádkozik és ezt mondja vala: Uram Jézus, vedd magadhoz az én szellememet!

További idézetektől a hely hiányában el kell tekintenünk. Nézzük meg, mit szűrhetünk le ezekből az igehelyekből?

- Az egyik legfontosabb: soha nem beszélnek az emberek személytelenül a szellemükről, mint valami nem hozzájuk tartozó személytelen életerőről. Mindig a te szellemed, az én szellemem, vedd magadhoz a szellemem, kiadta a szellemét, visszatért annak szelleme, stb. formát használják. Azaz az emberi identitás (önazonosság) szerves részét képezi az ember szelleme, nem valami attól független erő.

- Az ember nyugtalankodhat szellemében, megháborodhat, megkeseredhet, elepedhet, stb.

-Az ember szellemében keresi Istent (Ésa 26:9), illetve az Isten az emberek szellemét vizsgálja.

-Az ember szelleme vizsgálja az emberi szív rejtjelmeit

-Az embernek uralkodnia kell a szellemén, a szelleme beszédre unszolhatja, lehet értelmes az ember szelleme, stb.

Ezeknek az igéknek ismeretében nem tartható az az álláspont, hogy az emberben lévő szellem csak egy személytelen életerő, amely nem része az embernek. Röviden nézzük meg, mit tanít a Biblia az emberről:

A Biblia szerint az ember hármastagoltságú teremtmény: test, lélek és szellem. (Lásd például 1Thessz. 5:23 Isten szenteljen meg titeket mindenestől: mind szellemetek (Károli: egész valótok), mind lelketek, mind testetek feddhetetlenül őriztessék meg.). A szellemet Isten a teremtéskor lehelte az emberbe. Az embernek a szelleme az a része, amellyel képes Istennel kommunikálni, ami által az ember Isten felé tud fordulni (Lásd fentebb, például Zsolt 51:19, Zsolt 77:4, Zsolt 78:8, Ésa 26:9), illetve Isten is általában ezen a részünkön keresztül avatkozik be az életünkbe (Lásd például: Péld.16:2, 2Krón.36:22, Zsolt. 31:6). A bűnbeesés előtt az embert Isten szelleme vezette az ember szellemén keresztül. A lélek az összekötő kapocs a test és a szellem között, szellem a lélekkel való kapcsolódásakor nyer éntudatot, ezért nem emlékezünk arra, mi volt születésünk előtt. A lélekből származnak a gondolatok, az érzelmek, a kívánságok, az éntudat stb. Amíg a(z) újjászületett) szellem Isten felé fordul és Istennel van közösségben, addig a lélek inkább a test felé. A Biblia szerint a még bűnben élő, nem újjászületett embernek a szelleme (funkcionálását tekintve) halott a bűn miatt, el van választva Istentől, ezért az ember lelki szinten él, döntéseit lelki módon, nem Istennel összhangban hozza. Ezért állítja a Biblia ellentétbe a szellemi embert a lelki emberrel: Leleki ember nem foghatja meg az Isten szellemének a dolgait... mert szellemiképpen ítéltetnek

meg....a szellemi ember azonban mindent megítél.(1Kor 2:14-15); Ezek azok, akik külöszakadnak, lelkiek, kikben nincsen Szent Szellem (Júd.19), stb. (Megjegyzés: az általam használt Károli fordítás talán egyik legnagyobb hibája, hogy mind a görög "pneuma" illetve héber "ruach" (szellem) szót, mind a görög "psziché" illetve héber "nefes" (lélek) szót lélekként fordítja. Mivel ezekben a versekben éppen a kettő különbségén van a hangsúly, ezért a lelki (pszichikai) kifejezés helyett Károli az érzéki szót használja.). A fizikai test pedig az, amely ennek a személynek otthont ad. A test által kap az ember információkat a külvilágból (szaglás, látás, tapintás, stb.).

Megvizsgálva a Bibliát, egyértelművé válik, hogy az emberek sohasem azonosították önmagukat a testükkel. A testéről úgy beszélt Pál, mint egy sátorról, amit már szívesen levetne, és inkább Krisztussal szeretne lenni, mert amíg az ember (a szellem és a lélek) ebben a testben él, távol van az Úrtól és csak kiköltözése (azaz fizikai halála) után találkozhat vele. (Lásd 2Korintus levél 5. fejezete). További igék: Fillipi 1:22-25 (Nekem, Pálnak, muszáj e testben maradnom, hogy tudjalak titeket tanítani), Róma 8:23 (Mi várjuk a mi testünk megváltását.); 2Kor 12:2 egy ember vagy a testében, vagy a teste nélkül, de elragadtatott a harmadik égi; Jel 1:10 János apostol szellemben, a teste nélkül volt jelen (és jelen volt, nem csak álmodott!); stb. Az emberek mindig tisztában voltak azzal, hogy a testük csak egy múlandó valami, amiben ezen a földön élnek! (Megjegyzés: Az, hogy ez csak Pálnál lett volna így, mert ő egyike a 144 ezernek, minden alapot nélkülöz. Erről bővebben lásd a IV fejezetben.) Ha valaki megérti az embernek ezt a tagoltságát, megérti azt is, miért mondta a Biblia, hogy egyél húst a te lelked kívánsága szerint (5Móz 12:20). Szó sincs arról, hogy az ember saját maga lenne a lélek, ahogy ezt az ígét Jehova Tanúi felhozzák érvként saját igazuk mellett, hanem az embernek van lelke is és a kívánságok az ember lelkéből származnak (mint például a hús megkívánása is).

Még ha be is láttuk azt, hogy az emberi szellem nem egy személytelen életerő, hanem az embernek szerves része, még mindig hátra van annak bebizonyítása, hogy ez a szellem-lélek a test halálával nem pusztul el, hanem tovább él. Ehhez két dolgot kell bizonyítanunk:

- a lélek a halálkor elválik a testtől, illetve
- nem semmisül meg, hanem tovább él, sőt tovább hordozza az egyén személyiségjegyeit.

Először keressünk olyan igehelyeket, ahol a test és a lélek különválásáról van szó (Megjegyzés: ezekben az igékben mindenhol a lélek szó szerepel):

1Móz 35:18 És mikor lelke kiment, mert meghalt. Ráhel halálakor azt mondja az Ige, hogy azért ment ki belőle a lelke, mert a teste meghalt.

1Kir 17: 21-22 Én Uram, Istenem, térítsd vissza e gyermek lelkét öbelé!... és megtért a gyermekbe a lélek és megélede. Illés kérte az Urat, hogy a már halott gyermek testébe térítse vissza a lelkét. Ebből is látszik, hogy a gyermek lelke nem halt meg, csak a teste szűnt meg életfunkciót mutatni, mivel a lélek elhagyta azt.

2Sám. 1:9 Akkor monda nékem: Kérlek, állj mellém és ölj meg engem, mert dermedtség fogott el engem, pedig a lélek még teljesen bennem van. Az elbeszélés szerint Saul nem értette a dermedtség okát, mert a lelke még teljesen benne (a testében) volt. Saul is úgy gondolta, hogy az ember halálakor a lelke elhagyja őt, és ezért hal meg.

Jób. 11.20 De a gonoszok szemei elepednek, menedékök eltűnik előlük, és reménységök: a lélek kilehelése! (református fordítás: reménységük csak az, hogy majd kilehelik lelküket.) Itt is arról van szó, hogy az ember kileheli a lelkét a halála pillanatában, szó sincs arról, hogy a lélek a testtel együtt meghalna.

Apcsel 2:31 hogy az ő lelke nem hagyatott a sírban (eredetiben: Hádészben), sem az ő teste rothadást nem látott. Itt is külön beszél a Biblia a lélekről, amely nem maradt a Hádészben és a testről, amelyik nem látott rothadást (a sírban).

Apcsel 20: 9-10 ...és aláesett a harmadik rend házból (a harmadik emeletről), és halva vétették föl. Pál... mondta: ne háborogjatok, mert a lelke még benne van. Azt mondta Pál, hogy a fiú még él, mert a lelke még a testében van, nem hagyta azt el. Vagyis a fizikai halál okának ő is azt tekintette, ha a lélek elhagyja a testet, szó sem volt arról, hogy a lélek a testtel együtt elpusztul.

Ezek után jogos az a kérdés, mi van azokkal az igékkel, amelyek azt mondják, hogy a lélek meghal? Mielőtt továbbmennénk, vizsgáljuk meg ezeket az igehelyeket.

A nemrég megjelent Jehova Tanúi Új Világ bibliafordítása magyar kiadásából idézném szó szerint az ehhez kapcsolódó részt (420. oldal, Lélek címszó):

„Ennek az egy héber szónak [a nephesnek, azaz a léleknek] a sokféle szöveggörnyezetben való használata segít kiderítenünk, milyen alapgondolat rejlik ebben a szóban... vagyis hogy egy személyre, vagy egy egyénre, illetve egy alacsonyabb rendű teremtményre utal-e, illetve egy személy, vagy állat életére.”

Erről van szó! Amikor a Biblia a lélek szót használja, nem csak az ember lelkére gondol, hanem ezt a szót szinonimaként érti az életre, a személyre, az emberre is. De hogy ezt az állítást más forrásból is alátámasszuk, nézzük meg, milyen fordításokat ad erre két, teológiai szakszóval világi, azaz vallásilag független héber magyar szótár:

Nefes jelentése: lélek, személy. (Héber- magyar nagyszótár, Makkabi kiadó, 452.oldal)

Nefes jelentése: lélek, emberi lény (+2000 héber-magyar szótár Ad kiadó, Tel-Aviv, 139. oldal)

Nézzünk egy pár példát, ahol még az Új Világ fordítás szerint is lélek szó mint a személy szó szinonimája szerepel:

ApCsel 2:41 és hozzájuk csatlakozók azon a napon mintegy háromezer lélek.

ApCsel 7:14 Jákobot és egész hetvenöt főből álló nemzetségét.

Róma 13:1 Minden lélek engedelmeskedjék a felsőbb hatalmasságoknak.

Nézzünk egyéb példákat az Ószövetségből:

1Móz. 46:15 Ezek Lea... fiainak és leányainak összes száma: harminczhárom lélek.

1Móz. 46:26 Valamennyi Jákobbal Egyiptomba jött lélek, ... mindössze hatvanhat lélek,

Ha valaki elolvassa Ezékiel könyvének egész 18. fejezetét, rá fog jönni, itt sincs másról szó, mint arról, hogy a lélek a személy szó szinonimájaként szerepel, ugyanis arról van szó, hogy annak a személynek kell meghalni, aki a bűnt elkövette és nem az ő fiának helyette.

Ez.18:4 Amelyik lélek vétkezik, annak kell meghalni.

Ezt úgy beállítani, hogy itt a lélek haláláról van szó, nagyon durva kiragadása egy igének a környezetéből.

Ugyanez a magyarázata a Józsué könyvében előforduló igéknek is. Nem a lelket irtották ki, hanem a személyeket ölték meg.

Nézzük meg a többi igehelyet is.

1Móz 7:22 Mindaz, aminek orrában élő lélek lehellete van, mind meghala. Ebben az igében sehol nincs arról szó, hogy ezeknek az élőlényeknek a lelkük, vagy szellemük meghalt volna! Itt csak azt állítja a Biblia, hogy mind az összes olyan élőlény fizikailag meghalt, amelyiknek lehelet volt az orrában. Lásd az 1Móz 6:17-et! Én pedig özönvizet hozok a földre, hogy elveszessen minden testet (!), amelyben élő szellem van az ég alatt. Csak a testük elvesztéséről volt szó

1Móz 3:19 Mert por vagy te és ismét porrá leszel. Amikor Isten azt mondta Ádámnak a bűnbeesés után, hogy visszatér a földbe, amiből vétetett, mert por ő és ismét porrá lesz, itt sehol nincs szó arról, hogy a testével együtt a szelleme, illetve a lelke megsemmisülne! Ez az ige éppen azt támasztja alá, hogy Isten csak Ádám testének haláláról szól és arról a lélekről és szellemről, amitől Ádám egy személy lett és nem egy kupac föld, annak megsemmisüléséről semmit nem mond, tehát ez a része Ádámnak nem szűnt meg. Ez az ige éppen az ellenkezőjét állítja, mint amit Jehova Tanúi bele szeretnének olvasni.

Máté 10:28 Ne féljete azoktól, akik a testet ölik meg, a lelket pedig meg nem ölhetik; attól inkább féljete, aki mind a lelket, mind a testet elveszítheti a gyehennában.

Ez egy igen érdekes ígérés. Jehova Tanúi előszeretettel hozzák fel ennek az igének a második felét annak bizonyítására, hogy a lélek elpusztul, ugyanis így magyarázzák az itt

található 'apolümi' igét. Mielőtt tovább lépnénk, hadd hívjam fel a figyelmüket arra, hogy ennek az igének van eleje is, mégpedig ott egyértelműen megkülönböztetik a lelket a testtől, azt állítva, hogy van olyan, amikor a testet megölik, a lelket ellenben nem tudják megölni! (Itt az apoktein ige van, ami szó szerint azt jelenti, hogy megölni.) Az a magyarázat, hogy itt arról van szó, hogy „nem vehetik el a feltámadáshoz való jogot”, igencsak gyenge és erőltetett kifogás, hiszen Jehova Tanúi szerint a lélek is elveszik a testtel együtt a halál pillanatában, úgyhogy a léleknek semmi köze az ő teológiájukban az újrateremtéshez. Ez a szembeállítás itt nem mást jelez, minthogy a test és a lélek két külön dolog. Most nézzük meg az „apolümi” szó jelentését! Jehova Tanúinak írásai szerint ez a szó azt jelenti: elpusztítani. Ez így nem igaz. Azt is jelentheti. Ez az ige kilencvenszer fordul elő az Újszövetségben, legtöbbször elvesz, elveszít értelemben. Nézzük meg az alábbi igehelyeket, ahol ez a szó szerepel és helyettesítsük be az elpusztítani igét:

Mt. 10:6 Menjetek inkább Izrael házának elpusztult juhaihoz.

Mt. 10:39 Aki megtalálja az ő életét, elpusztítja azt, és aki elpusztítja az ő életét énértem, megtalálja azt.

Mt 10:42 Bizony mondom nektek, el nem pusztíthatja az ő jutalmát.

(Figyelem! Ez a három ígéret ugyanabban az egy fejezetben található, mint a vizsgált igeszakasz!)

Lk 15:4 Ki az az ember, akinek ha száz béránya van és egyet elpusztít közülük... nem megy az elpusztult után.

Lk 15:8-9 Asszonynak tíz drakhmája van, és egyet elpusztít... örüljete, mert megtaláltam a drakhmát, amelyet elpusztítottam.

Róma 14:15 Ne pusztítsd el a te atyádfiát a te ételleddel

Lehetne még hosszan folytatni a sort, de azt hiszem, felesleges. Csak a Máté 10. fejezetében még háromszor fordul elő az „apolümi” ige, mindannyiszor elveszít értelemben. Még hadd hívjam fel a figyelmet, hogy a vers első felében „azokról” van szó (többes számban), a második felében már csak egy valakiről. Azaz több olyan személy van, aki meg tudja ölni a testet, de a lélekkel nem tud mit kezdeni, de csak egy olyan, akinek hatalmában van

elveszíteni az ember lelkét is. Ez pedig a Sátán személyesen. Teljesen összeáll a kép, ha ennek az ígét megnézzük a Lukács evangéliumában is:

Lk 12:4-5 Ne féljetez azoktól, akik a testet ölik meg, és azután többet nem árthatnak. De megmondom nektek, kitől féljetez: Félszetez attól, aki minekutána megöl, van arra is hatalma, hogy a gyehennára vessen. Bizony mondom néktek ettől (tőle) féljetez.

Itt a görög emballó ige szerepel, amelynek pontos jelentése: bedob. Azaz attól féljetez, minekutána (!) megölt, még a gyehennára is bedobhat! Ha a gyehenna csak egy szemétegető lett volna, ennek a figyelmeztetésnek semmi értelme nem lenne, mert keveseket érdekel, hogy halála után mit csinálnak a testével. Erről bővebben a következő fejezetben lesz szó.

És 53:12 Lelkét [Jézus] a halálra adta és a bűnösök közé számláltatott. Felhívnam a figyelmet, hogy ebben az ígében sincs sehol szó arról, hogy Jézus lelke meghalt volna, csak az, hogy meghalt a bűnösökért! Nem meghalt a lelke, hanem halálra adta azt!

Nézzük meg a 146. zsoltár négyes versét:

Zsolt 146:4 Kimegy a szelleme; visszatér földjébe, és aznapon elvesznek tervei (elgondolásai, gondolatai)

Hogy miért gondolják olyan hatalmas fegyverténynek ezt az ígét Jehova Tanúi, nem igazán értem. Semmi kolosszális megállapítás nem látok abban, hogyha valaki meghal, nem tudja már véghez vinni azokat a terveket, amiket életében elgondolt. Egyedül az angol King James fordítás adja vissza a tervei szót a gondolatai kifejezéssel. Valószínűleg ezért gondolják úgy Jehova Tanúi, hogy ez arra bizonyíték, hogy a halál után az embernek már nincsenek gondolatai.

Ezek után már csak olyan igehehelyeket kell keresni a Bibliában, amelyek egyértelműen bebizonyítják Jehova Tanúinak állításának ellenkezőjét, vagyis azt, hogy a fizikai halál után az ember lelke életfunkcióval és éntudattal rendelkezik:

Ezékiel 32:21,25, Szólni fognak felőle a vitézek hatalmasai a sír (eredetiben: Seol) közepéből együtt az ő segítőivel: alászállottak, hogy itt feküdjenek... Itt van Assúr és egész sokasága,

mindnyájan megölettek...akinek sírja a sírgödör legmélyén van.... a megölettek közé vetettek neki ágyat....viselni fogják gyalázatukat.

Ézsaiás 14:9-10 Alant a sír (Seol) megindul te miattad megérkezésedkor, miattad felriasztja árnyait, a föld minden hatalmasait...mind megszólalnak, és ezt mondják neked: erőtlenné lettél te is, miként mi...

Ez a két igehely is egyértelműen bizonyítja, hogy a haláluk után a Seolban az emberek nemcsak tovább léteznek, de felismerik egymást, szólnak egymáshoz, ismerik egymás földön betöltött rangját, tisztában vannak jelenlegi gyalázatos helyzetükkel.

1Sámuel 28:11-től Saul a meghalt Sámuellel beszélget, aki a földből jött fel és akit Saul felismert. Bár a halottidézést a Biblia egyértelműen tiltja és ilyenkor az emberek nem az elhunytakkal, hanem tisztátalan szellemekkel kommunikálnak, ez az eset más volt. Ezért is sikoltott fel a jövendőmondó asszony, amikor Sámuel megjelent, mert nem az általa várt és megszokott eredményt hozta a halottidézés. Ez az eredmény miatt jött rá, hogy a vendége sem lehet akárki, hanem Saul király személyesen. A Biblia egyértelműen állítja, hogy ez esetben valóban az elhunyt Sámuel jelent meg. Jehova Tanúi az alábbi magyarázatot fűzik az esethez (Örökké élhetsz a Földön 91. o.): "Nyilvánvalóan nem Sámuel volt az, mert Sámuel halott volt és a halottaknak elvesznek a gondolatai...[ennek cáfolatát lásd feljebb] Tehát ez a lény nem lehetett más, mint egy gonosz szellem." Világos, nem? Azért nem lehetett Sámuel, mert mi nem vagyunk hajlandók elhinni, hogy az ember sokkal több, mint egy test és a testi halála után is tovább él. Tehát mivel nekünk van igazunk, ezért a Biblia nagyot téved, amikor mégis azt állítja, hogy Sámuel jelent meg. Egyszerűbb azt állítani, hogy a Szentírás szerzője tévedett, mint belátni, hogy az általunk olyan nehezen felépített teológia téves.

Zsolt. 30:4 Uram, felhoztad a Seolból az én lelkemet, fölélesztettél a sírba szállók közül.

Lukács 9:28-36 Jézus megdicsőülése, amikor elváltozott a tanítványok előtt és megjelent nekik Mózes és Illés. Ezt az esetet Jehova Tanúi csak egy elvont látomásnak próbálják beállítani, vagyis hogy Jehova csak egy látomást adott a tanítványoknak Krisztus eljövendő dicsőségéről. Ez azért nem állja meg a helyét, mert itt a Biblia egyértelműen közli, hogy a tanítványok nem aludtak (felébredtek), és látták Mózes és Illést, akik beszéltek is Jézussal. Az itt található horao 'látni' igét használták például a tanítványok (láttuk a feltámadott Urat Jn

20:25), János (nem szereti a maga atyafiát, akit lát, hogy szeretheti Istent, akit nem lát 1Jn 4:20), stb. A látomásnak is fordítható horama szó valóban előfordul a Mt. 17:9-ben, de sem itt, sem a Márk evangélium párhuzamos részében nem mondja az eseményt látomásnak az Írás, és Máténál is kiderül, hogy nem egy elvont látomásról van szó. Lásd még az 1Pét 1:17-18-at, ahol Péter arról beszél, hogy együtt voltak Jézussal a szent hegyen, amikor az Atya szózata elhangzott. Tehát Péter sem látomásról, hanem jelenlétről beszél, az egész történetet, mint teljesen megtörténtet írja le.

Itt felhozzák Illéssel kapcsolatban Jehova Tanúi azt az érvelést, ami miatt szerintük ez csak látomás volt, hogyan tudott Illés levelet írni az elragadtatása után, ha valóban felkerült volna a mennybe. A 2Királyok 2-ben azt olvassuk, hogy Illés elragadtatott. Ezután a 2Kir 3:1-ben olvassuk, hogy az izraeli Jórám elkezdett uralkodni a júdeai Josafát 18. évében. A 2Kron 21-ben azt olvassuk hogy a júdeai Josafát meghal és kezd uralkodni utána a fia a júdeai Jórám, aki megölte a testvéreit. 2Kron 21:12-ben Illés levelet írt ez miatt a júdeai Jórámnak. Hogy lehetséges ez? Hogy tudott Illés levelet írni, ha már rég elragadtatott?

Erre a problémára a megoldást a 2Kir 1:17 és a 3:1 összevetésében találjuk meg: 2Kir 1:17 Uralkodni kezdett (az izraeli) Jórám a (júdeai) Jórám második évében. 2Kir 3:1 (Az izraeli) Jórám pedig uralkodni kezdett (a júdeai) Jósafát 18. évében. Ezeket összevetve kiderül, hogy Jórám együtt uralkodott az apjával, Josafáttal, akinek tizenhetedik-tizennyolcadik évétől uralkodott nyolc évig (2Kir 8:17, 2Kron 21:5) . Josafát huszonöt évig uralkodott (1Kir 22:41, 2Kron 20:31), így szinte egyszerre haltak meg, kb. egy-két év eltéréssel. Röviden: Josafát Akháb 4. évében kezdett uralkodni (1Kir 22:41), Akháb 22 évig uralkodott (1Kir 16:29), tehát Josafát 17. évében, Jórám első évében halt meg. Meghal a fia, Akházia Josafát 18. évében, Jórám 2. évében.(Lásd fentebb) Ekkor még Illés itt van, hisz jóval utána ragadtatik el a 2Kir 2-ben. Ekkor valamikor öli meg Jórám a testvéreit, még Josafát életében, erre válaszol Illés a levelével. Ezután megy el Jósafát a harcba az izraeli és a moábita királlyal. Jórám a társuralkodással együtt uralkodott nyolc évig, csak így tud még a fia is együtt harcolni az izraeli Jórámmal, egyébként ez sehogy nem jönne ki. Ez az együtturalkodás a nagy titok, hogy hogyan tudnak kijönni az évszámok, és hogyan tudott Illés levelet írni Jórámnak. Erre az együtturalkodásra sok más példa is van, pl. Amázia 17. évétől vele együtt uralkodik a fia Uzziás, Uzziás 43. évétől vele együtt uralkodik a fia, Jótám. (Az évszámok számolásánál fontos, hogy minden megkezdett évet teljesnek vesznek, valamint a negyedik év jelenthet három év és tíz napot is, ezért nem fog kijönni az összes évszám teljesen pontosan)

Lukács 16:19-től: Lázár és a gazdag ember története, ahol mindketten meghaltak és a haláluk után a Hádész különböző helyeire kerültek. Itt felismerték egymást, a helyzetüket és beszéltek is. (Jehova Tanúinak a magyarázatát lásd később, a Seolról szóló részben.)

Lukács 23:43 Bizony mondom neked, ma velem leszel a paradicsomban. A paradicsom a Seol egyik helye, máshol a Biblia Ábrahám kebelének mondja. Arról, hogy a vessző miért ott van, ahol van, a következő fejezetben lesz szó részletesen.

Lukács 20:27-től A szadduceusokkal folytatott vitájában - akik nem hittek a lélek halhatatlanságában illetve a feltámadásban- Jézus azt felelte nekik, hogy az Isten Ábrahám, Jákob és Izsák Istene, nem a holtaknak, hanem az élőknek, mert mindenek élnek öneki. Most. Nem az „emléküket őrzi”, ahogyan Jehova Tanúi állítják, hanem ezek a személyek most is élnek. (Érdekes lenne tudni, mit válaszoltak volna a szadduceusoknak Jehova Tanúi, kié lett volna az az asszony a feltámadáskor, akinek hét férje volt, ha a feltámadás úgy történne meg, ahogy ők azt tanítják?)

Jel 6:9 és látám az oltár alatt azoknak lelkeit, akik megölettek az Istennek beszédéért... és kiáltottak nagy szóval, mondván... akkor adaték azoknak egyenként fehér ruhák... és mondaték nekik...

Jel 20:4 és láttam azoknak lelkeit, akiknek fejüket vették a Jézus bizonyágtételéért. János azoknak lelkeit látta a mennyben többször is, még a feltámadás („újrateremtés”) előtt, akik meghaltak már. Tehát valóban igaz az, hogy lélek felismerhető a halál után és formával rendelkezik, vagyis megdől az az állítás, hogy „mivel az ember maga a lélek és a lélek maga az ember, nem lehet a lélek valami árnyékszerű, amely a test belsejében lakik, vagy elhagyhatja a testet”. (Örökké élhetsz a Földön 73. o.)

Elérkeztünk ennek a témának a végéhez. Úgy gondolom, hogy ezt a témát megfelelő alapossággal áttekintettük, és kijelenthetjük, hogy a Biblia sehol nem támasztja alá a lélek megsemmisüléséről szóló tant, ellenben több helyen is szó van arról, hogy az ember lelke fizikai halála után elhagyja a testet, öntudattal és felismerhető személyiséggel rendelkezik. Mielőtt tovább lépnénk a következő nagy témára, a lélek halál utáni sorsára, idézném, Jehova Tanúi felszólítását saját könyvükből, amely Örökké élhetsz címet viseli (32. o.): " Lehetetlen,

hogy a világ különféle vallási tanításai mind igazak legyenek. Vagy az igaz, hogy az embereknek halhatatlan lelke van, amely túléli a test halálát, vagy az, hogy nincs halhatatlan lelke... Hiába hiszünk valamiben, és hiába élünk hitünknek megfelelően, az nem teszi igazzá azt, ami valójában hamis. Hogyan érintene, ha bebizonyosodna, hogy eddig téves tanokban hittél?... Vajon büszkeségből, vagy nyakasságból nem leszel hajlandó beismerni, hogy helytelen úton vagy? Éppen így, ha a saját Bibliád alapján meg tudod állapítani, hogy vallási téren helytelen úton jársz, légy kész arra, hogy irányt változtass!... Hagyd el, kerüld el a pusztulásba vezető széles utat!" Valóban nagyon bölcs ez az intés! Nagyon fontos, hogy a büszkeség, vagy a nyakasság miatt senki ne ragaszkodjon semmilyen téveszméhez!

A következő fejezetben a lélek halhatatlanságával szorosan összefüggő kérdést szeretnénk megvizsgálni: mit tanít a Biblia a fizikai halál utáni létről?

Seol, Hádész, gyeheenna: az ítélet és a szenvedés helve, vagy csak az öntudatlan nemléte?

Jehova Tanúi elképzelése szerint nem lehet a szerető Isten akarata, hogy valaki 70-80 év gonoszság miatt örökre szenvedjen, ezért elképzelésük szerint a lélek meghal, tehát a Seol sem több mint az „emberiség közös sírja”, ahol az emberek egyszerűen nincsenek, a „nemléte” állapota. Az emberek halálukkor tökéletesen megszűntek létezni, egyedül Jehova emlékezetében vannak megőrizve, hasonlóan, ahogy az ember videószalagon megőrzi szerettei képét és hangját, és ez alapján teremti újra őket Jehova. Felhívják a figyelmet, hogy a „pokol” kifejezés nem bibliai, szerintük sehol nem kapcsolódik az élet, tevékenység, vagy szenvedés gondolata a Seolhoz. Igei bizonyítékul mindig a Prédikátor könyvét, illetve a 146. zsoltárt hozzák fel. Rámutatnak, hogy az Ószövetségben minden ember, még a jók is a Seolba kerültek, ezért képtelenség, hogy a szenvedés helve lenne a Seol. Az örök gyötrellem szerintük a Sátán hazugsága, mert az „Isten a szeretet”, és elképzelhetetlen, hogy Ő örökké kínozzon valakit. Felhívják még a figyelmet, hogy egyszer ki fogja adni a Hádész a halottakat, mielőtt a tüzes tóba vetik. A gyeheenna, illetve a tüzes tó nem az örök szenvedés, hanem az örök megsemmisülés helve. A héber Seol szó szerintük a saal igéből származik, „jelentése kétségkívül: kér, kíván”, tehát olyan hely, amely mindenkit kér, a Hádész pedig a latin infernus megfelelője, jelentése ’ami alul van, az alsóbb régió’, ez jól ráillik a sírgödörre. A

Seol a földön van és egyszerűen az emberiség közös sírját jelenti, a sírgödört, vagy emléksírt, míg a héber qever a személyes sírra utal.³³

Először nézzük meg a Seol, illetve a Hádész szavak jelentéseit. A héber Seol szó valóban a saal igéből származik, de jelentése nem az, hogy kér, kíván, hanem kérdezni (Héber- magyar nagyszótár 626. oldal, +2000 185. oldal, lásd még 'seéla': kérdés), tehát a jelentése leginkább: kérdéses hely. Ennek a szónak a görög megfelelője a Hádész. Hádész a görög mitológiában eredetileg az alvilág istene volt, de később ez a jelentése elhomályosodott, és egyszerűen a hely jelölésére használták. Maga a Hádész szó az eidó szó (jelentése: lát, észrevesz) fosztóképzős alakja, így jelentése: észrevehetetlen hely. Mindkét kifejezés az alvilággal kapcsolatos kérdésekre, illetve emberi információhiányra utal. Azt helyesen látja az Új Világ fordítás, hogy a sírra, sírgödörré külön szó van mind a héberben (kéver), mind a görögben (mnéma, illetve a mnémeion), viszont téves az a megállapítása, hogy akár a Seol vagy akár a Hádész egyszerűen sírgödört, illetve „emléksírt” jelentene. Ahhoz, hogy belássuk, hogy sokkal többről van szó, mint egy jelképes sír, vizsgáljuk meg, mit tudunk meg erről a Bibliából. (Megjegyzés: az egyszerűség kedvéért itt is beírtam a megfelelő helyekre a Hádész, illetve Seol szavakat):

A mennyekkel ellentétesen, a mélységben van:

Mt 11:23 Te is Kapernaum, aki az égig (uranosz, máshol Mennynek is fordítják) felmagasztaltattál, a Hádészig fogsz megaláztatni.

Jób.11:8 Magasabb az égnél: mit teszel tehát? Mélyebb az Seolnál; hogy ismerheted meg?

Zsolt 139:8 Ha a mennybe hágok fel, ott vagy; ha a Seolban vetek ágyat, ott is jelen vagy.

Ámos 9:2 Ha a Seolba ássák is be magukat, kezem onnan is kiragadja őket; és ha az égbe hágnának is fel, onnan is levonszom őket.

Szemben a sírral (qever), a Seol nagy mélységben van:

³³Érveljünk az Írásokból több fejezete, Örökké élhetsz a Paradicsomban a Földön 81. oldaltól, Új Világ Bibliafordítás 421. oldal - Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

5Móz 32:22 Mert tűz lobban fel haragomban és leég a Seol fenekéig.

Péld. 9:18 És az nem tudja, hogy ott élet nélkül valók vannak; és a Seol mélyébe esnek az ő hivatalosai!

Kapuja, sőt kapui vannak:

Mt. 16:18 ezen a kősziklán építem fel az én anyaszentegyházamat és a Hadesz kapui sem vesznek rajta diadalmat.

Jel 1:18 és nálam vannak a Hadesznek és a halálnak kulcsai.

Zsolt 9:14 Könyörülj rajtam, Uram... aki felemelsz engem a halál (Seol) kapuiból.

És 38:10 Hát napjaim nyugalmában kell alászállanom a Seol kapuihoz, megfosztva többi éveimtől.

Kóré és családja elevenen esett alá a Seolba:

4Móz 16:30-33 Ha pedig az Úr valami új dolgot cselekszik, és a föld megnyitja az ő száját, és elnyeli őket... és elevenen szállanak alá a Seolba... és alászállottak azok... elevenen a Seolba.

Ezekből az idézetekből is látszik, hogy téves az a megállapítás, hogy a Seol, vagy a Hadesz egyszerűen sírt, illetve csak egy állapotot jelentene. Ha megpróbálnánk ezekbe az igehelyekbe az emléksír, elfelejtkezés (ahogy azt még Russell tanította), vagy egyszerűen a sír szavakat behelyettesíteni, rájövünk, hogy ez teljes képtelenség. A Seolnak vannak kapui, különböző mélységei (Ezékiel 32:23), és ahogy a továbbiakban látni fogjuk, a halottak lelkei itt nyugszanak, akiket sokszor árnyaknak hív a Biblia.

Vizsgáljuk meg azokat az igehelyeket, ahol a Biblia a létezés gondolatával társítja a Seolt, illetve a Hadeszt.

Ezékiel 32:21-25 Szólni fognak felőle a vitézek hatalmasai a sír (Seol) közepéből együtt az ő segítőivel: alászállottak, hogy itt feküdjenek... Itt van Assúr és egész sokasága, mindnyájan

megölettek... akinek sírja a sírgödör legmélyén van... a megölettek közé vetettek neki ágyat... viselni fogják gyalázatukat.

Ézsaiás 14:9-10 Alant a sír (Seol) megindul te miattad megérkezésedkor, miattad felriasztja árnyait, a föld minden hatalmasait...mind megszólalnak, és ezt mondják neked: erőtlenné lettél te is, miként mi...

Zsolt 49:15,16 Mint juhok, [az emberek] a Seolba vettetnek, a halál legelteti őket, és az igazak uralkodnak rajtuk reggel; alakjukat elemészti a Seol, távol az ő lakásuktól. Csak Isten válthatja ki lelkemet a Seol kezéből...

Amint azt az előző fejezetben is megállapítottuk, mindhárom igehely arról tanúskodik, hogy a Seolban a halottak léteznek, beszélnek és felismerik egymást. Ezzel kapcsolatban érdemes megvizsgálni a rőfáim (árnyak) szó előfordulását. Mint a következő igékből is kitűnik, a Seolban lévő halottakat is létezőnek tekinti a Biblia, mint árnyakról beszél róluk. (Megjegyzés: a mai beszélt héberben is a rőfáim-ruach szóösszetétel kísértetet jelent.)

A Károli fordítás néhány helyen a zavaró élet nélkül való kifejezést használja, de az eredetiben itt mindenhol a rőfáim, 'árnyak' kifejezés található, ahogy például ezt a református fordítás mindenhol helyesen visszaadja.

Zsolt. 88:11 Avagy a holtakkal teszel-é csodát? Felkelnek-é vajon az árnyak, hogy dicsérjenek téged?

Ésa. 26:19 Megelevenednek halottaid és holttesteim fölkelnek: serkenjeteek föl és énekeljeteek, a kik a porban lakoztok, mert harmatod az élet harmata, és visszaadja a föld az árnyakat!

Péld. 2:18 Mert a halálra hanyatlik az ő háza, és az ő ösvényei az élet nélkül (az árnyak) közé valókhöz. (Református fordítás: Mert halálba süllyed a háza, és útja az árnyak közé.)

Péld. 9:18 És az nem tudja, hogy ott élet nélkül valók (árnyak) vannak; és a Seol mélyébe esnek az ő hivatalosai!

Ézsaiás 14:9 A sír (Seol) megindul te miattad... felriasztja árnyait.

Ezzel kapcsolatban felmerül az a kérdés, hogy tudja a föld visszaadni az árnyakat, vagy hogyan tudná a Hádész kiadni a halottakat, ha nem lennének nála? A Jehova Tanúi teológiája szerint ugyanis a halottak teljesen megsemmisülnek, csak Jehova őrzi az emléküket, a Seol pedig csak egy „emléksír”. Ezzel szemben a Biblia azt állítja, hogy a halottak lelkei a Seolban tartózkodnak, ezeket a Szentírás árnyaknak hívja, akiket fel lehet riasztani, tudnak beszélni, felismerik egymást és egymás rangját. (Lásd fentebb) Ezzel tökéletesen összhangban van Jézus tanítása Lázárról és a gazdag emberről, akik haláluk és testük eltemetése után látták egymást, beszéltek és felismerték a körülményeiket.

Lukács 16:19-31 Vala pedig egy gazdag ember, és öltözik vala bíborba és patyolatba, mindennap dúsan vigadozván: És vala egy Lázár nevű koldus, ki az ő kapuja elé volt vetve, fekélyekkel tele. És kíván vala megelégedni a morzsalékokkal, melyek hullanak vala a gazdagnak asztaláról; de az ebek is eljövén, nyalják vala az ő sebeit. Lön pedig, hogy meghala a koldus, és vitették az angyaloktól az Ábrahám kebelébe; meghala pedig a gazdag is, és eltemették. És a pokolban felemelé az ő szemeit, kínokban lévén, és látá Ábrahámot távol, és Lázárt annak kebelében. És ő kiáltván, monda: Atyám Ábrahám! könyörülj rajtam, és bocsásd el Lázárt, hogy mártsa az ő ujjának hegyét vízbe, és hűsítse meg az én nyelvemet; mert gyötrettetem e lángban. Monda pedig Ábrahám: Fiam, emlékezzél meg róla, hogy te javaidat elvetted a te életedben, hasonlóképen Lázár is az ő bajait: most pedig ez vigasztaltatik, te pedig gyötrettetel. És mindenekfelett, mi köztünk és ti közöttetek nagy közbevetés van, úgy, hogy a kik akarnának innét ti hozzátok általmenni, nem mehetnek, sem azok onnét hozzánk át nem jöhetnek. Monda pedig amaz: Kérlek azért téged Atyám, hogy bocsásd el őt az én atyámnak házához; Mert van őt testvérem; hogy bizonyoságot tegyen nekik, hogy ők is ide, e gyötrelemnek helyére ne jussanak. Monda néki Ábrahám: Van Mózesök és prófétáik; hallgassák azokat. Ama pedig monda: Nem úgy, atyám Ábrahám; hanem ha a halottak közül megy valaki hozzájuk, megtérnek! Ő pedig monda néki: Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki a halottak közül feltámad.

Erre az ígére Jehova Tanúi már sok magyarázatot kreáltak rövid történelmük során, de mindenkor azt hangsúlyozták, hogy ez nem több, mint egy példázat, amit semmiképpen nem szabad szó szerint venni. Az I. világháború alatt, mikor bebörtönözték a vezetőséget államellenes tevékenységük miatt, akkor például a koldus a vezetőség volt, a gazdag ember pedig a világi hatalom. A nagy közbevetés volt már az Atlanti óceán is és sok minden más. A legőszintébb még maga Russell volt, aki a Bibliai tanulmányok című művének 5. könyvében

elismeri, hogy ez egy olyan igehely, amely arra utal, hogy a Hádészben, vagy a Seolban a gondolkodás, érzés, gyötrellem vagy öröm lehetősége van. (Nagyon találó Dietrich Hellmund véleménye, aki ezzel az igeszakasszal kapcsolatban Jehova Tanúinak tartós és megoldatlan problémájáról beszél.)

Az „Érveljünk az Írásokból” című könyvük jelenleg az alábbi kommentárt fűzi ehhez az igeszakaszhoz (308. oldal):

„Betű szerint felfogva azt jelentenék Jézus szavai hogy az Isten előtt kegyben álló összes ember egyetlen személy, Ábrahám kebelén tartózkodik; hogy az ujjhegyen lévő víz nem párolog el a Hádész hevében; hogy egyetlen csepp víz egy ott szenvedőnek enyhülést szerez? Ésszerű ez?... Mit szemléltet a példázat? A „gazdag ember” a farizeusokat szemlélteti, a koldus Lázár jelentette a farizeusok által megvetett egyszerű zsidó népet.... Haláluk jelképes: a helyzet megváltozására utal. A korábbi megvetetteket Isten kegyébe fogadta, s a látszólag kegyben állók kegyvesztettek lettek Isten előtt”

Ebben az „igeértelmezésben” is nagyon feltűnően meglátszik, hogy mennyire áthatja a Társaság gondolkodását a materializmus, a racionalizmus és a humanizmus is. Az „ésszerű-e?” kérdés többször felbukkan az írásmagyarázatukban. Ésszerű-e, hogy a „szerető Isten” az embereket örök kárhozatra taszítsa, csak azért, mert 70-80 évig bűnösen éltek? Ésszerű-e, hogy az ember lelke tovább éljen halála után, vagy ez csak egy ókori filozófiai befolyás a bibliaértelmezésben? Ésszerű-e, hogy minden jó ember elfér egyetlen ember mellkasán? (Ezzel a legutóbbi kérdéssel kapcsolatban arra talán szándékosan nem gondolnak, hogy a Paradicsom is, amit annyira várnak a Földön megvalósulni, szintén nem jelent többet, mint szép kert. Akkor vissza lehetne kérdezni, hogy fog elférni hat millió Jehova Tanúja egyetlen kicsi kertben?)

Ezért utasítják el a Biblia számos tanítását és készek inkább megerőszakolni a Biblia szövegét, mert nem tartják ésszerűnek annak sok tanítását, nem fér össze a humanista életszemléletükkel, hogy Isten nem csak szerető személy, hanem igaz bíró is. Elutasítják az isteni hármasság tanát, mert racionálisan nem tudják megmagyarázni, a szellemi dolgokhoz pedig nem tudnak szellemieket szabni, ahogy Pál apostol is utalt erre.

Azt kell válaszolnom a fenti kimagyarázási kísérletre, hogy bár Jézus sokszor beszélt példázatokban, példázatait mindig és csakis kizárólag a való életből, a létező világból vette. (Ez különbözteti meg a példázatot a mesétől) A példázatok célja az volt, hogy az emberek egy-egy mélyebb igazságot a mindennapi élet, a valóság megélése közben megértsenek. Ezért beszélt a halászoknak a hálóról és a gyalomról, a kereskedőknek az igazgyöngyről és az elrejtett kincsről, a fölműveseknek a vetésről és az aratásról, a pásztoroknak az elveszett juhról és a jó pásztorról, a háziasszonyoknak a kovászról és a megkelt tésztáról.

Jézus sohasem mondott meséket, nem nyúlt tudományos-fantasztikus történetekhez és a kora divatos, de téves filozófiai, vagy vallásos világképeihez, hiszen ezzel azt a látszatot keltette volna hallgatóiban, hogy ezekkel egyetért és a tekintélyét adta volna ilyen hamis tanítások mellé, félrevezette ezáltal az embereket. Ez igaz erre a példázatra is. Kevés dolog állt volna távolabb Jézustól, mint „hazug, sátáni filozófiák”-kal tévessze meg az embereket, esetleg egy mesét mondjon nekik. Bármennyire szeretnék ezt a példázatot is Jehova Tanúi „elcsúrnicsavarni a maguk vesztére”, sajnos ez a példázat pontosan arról szól, amiről Jézus beszél.

Lukács 23:43 Bizony mondom neked, ma velem leszel a paradicsomban.

Ezzel az igével kapcsolatban Jehova Tanúi megjegyzik, hogy az eredeti görög szövegekben nem voltak írásjelek, azokat csak a IX. század környékén írták bele a szövegbe, ezért az csak a fordítón múlik, hova helyezi el az írásjelet. Véleményük szerint a helyes fordítás: Bizony mondom neked ma, velem leszel a paradicsomban (értsd: az ezeréves királyságban), tehát itt szó sincs arról, hogy haláluk után Jézus és a lator még aznap találkozott volna. Tehát azt kellene valahogy eldöntenünk, hogy a „ma” szó (görögül: szémeron) melyik tagmondathoz kapcsolódik: a bizony mondom néked részhez, vagy pedig a velem leszel a paradicsomban tagmondathoz. Megint csak nagyon egyszerű dolgunk van, ki kell nyitnunk egy görög konkordanciát és meg kell vizsgálnunk a „bizony (szó szerint: ámen) mondom neked/néktek” kifejezések előfordulását. Végigolvasva ezeket az igehelyeket, rájövünk, hogy bár Jézus az evangéliumokban ezt a szófordulatot ötvenkétszer használta, de sehol, sohasem mondott hozzá semmilyen időhatározó szót (bizony mondom neked ma, most, holnap, stb.). Két olyan igehely van, ahol ezt a szófordulatot követő tagmondat időhatározó szóval kezdődik. Vizsgáljuk meg a teljesség kedvéért ezeket az eseteket:

Máté 26:34 Mondta neki Jézus: Bizony mondom neked, ezen az éjszakán, mielőtt megszólal a kakas, háromszor megtagadsz engem. A történetet ismerve egyértelmű, hogy itt is az időhatározó az esemény megtörténésének időpontjára utal (azaz hogy Péter még aznap este elárulja Jézust) és nem a „bizony mondom neked” szófordulathoz tartozik.

Márk 14:30 És monda neki Jézus: Bizony mondom neked, hogy ma, ezen az éjszakán, mielőtt a kakas kétszer szólana, háromszor tagadsz meg engem. Itt a fent említetteken túl az első tagmondat és a „ma” időhatározó szó között még a „hogy” jelentésű óti görög kötőszó is ott van.

A következő, amit meg kell vizsgálnunk, mit akart Jézus kifejezni azzal, amit a latornak mondott. A zsidók között elterjedt, a messiási királyság eljövetelekor történő feltámadásba vetett hitet fejezte ki a gonosztevő, amikor azt mondta Jézusnak: „Emlékezzél meg rólam, amikor eljössz a te országodban!” Ezzel a vélekedéssel szemben mondta Jézus, az ő hatalmát bemutatva: „Bizony mondom neked, (már) ma velem leszel a Paradicsomban.” Jobban megértjük ezt a kijelentést, ha összevetjük ezt a párbeszédet a János evangéliumában található, Márta és Jézus között elhangzó párbeszéddel. (Jn 11:23-26) Jézus azon kijelentésére, miszerint feltámad Márta testvére, Márta a fent említett, kizárólag az utolsó napi feltámadásba vetett hittel mondta, hogy tudja, hogy feltámad a testvére az utolsó napon. Ezzel állította szembe Jézus az „itt és most”-ot: „Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él.”

Mivel a bibliai szövegkörnyezet nem támasztja alá Jehova Tanúinak értelmezését, már csak azzal vagyunk adósok, hogy megvizsgáljuk, mi is lehetett akkor az a paradicsom, amiről Jézus beszélt a latornak. Itt értünk el ahhoz a kérdéshez, hogyan lehetséges, hogy mind az igazak (Jákob, Jób, stb.), mind a gonoszok a Seolba jutottak, és beszél a Biblia a gonoszok szenvedéséről és az igazak megnyugvásáról is a Seollal kapcsolatban. A megoldás igen egyszerű és kézenfekvő: a Seol kétfelé volt osztva Jézus Krisztus feltámadása előtt: az egyiket, ahova az istenfélő emberek lelkei kerültek, nevezi a Biblia Ábrahám kebelének, vagy paradicsomnak.

Befejezés

Szándékom szerint betekintést kívántam nyújtani Jehova Tanúi teológiájába, gondolkodásmódjukba, valamint segítséget kívántam nyújtani a feljük való szolgálatban.

Sajnos egy szakdolgozat terjedelme határt szab egy-egy téma kifejtésének, de az interneten rövid keresés után elég sok anyagra lehet bukkanni, amely segít további információk megszerzésében.

-

Felhasznált irodalom

Új Világ bibliafordítás

Érveljünk az Írásokból - 1995 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

Ismeret, amely örök életre - 1995 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

Örökké élhetsz a Paradicsomban a Földön - 1990 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

Az emberiség Isten keresése - 1991 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

A legnagyobb ember, aki valaha élt - 1991 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

Jehova Tanúi évkönyve 1997- Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

Őrtorony és Ébredjétek folyóiratok több száma

H. J. Spier: Ellentétek Jehova Tanúi és a Biblia között (kiadó: ?)

Lothar Gassmann: Jehova Tanúi- Evangéliumi Kiadó és Iratmisszió 1998

Nagy József: A Jehova Tanúi tévtanításai (Szegedi Református Vallásánári Tanszék jegyzete 1993)

Dr. Bajusz Ferenc: Keresztény felekezetek (Szegedi Református Vallásánári Tanszék jegyzete 1993)

Szent Pál Akadémia teológiai tanszékének jegyzetei (Antropológia, Krisztológia, Fundamentális Teológia)

Krisztus Istenségéről ("Jó hír" Hungarian Literature Mission NH, USA)

Derek Prince: A kereszténység hat alaptanítása (Hit Gyülekezete 1991)

Fritz Ridemour: Mi a különbség? (Hit Gyülekezete 1994)

Időben szólunk! (TEDISZ 1992)

Szalai András: Jehova és a szervezet (Apológia Kutatóközpont 2001)

Balázs Károly: Újszövetségi szómutató szótár- Logosz Kiadó 1998

Dr. Varga Zsigmond J.: Újszövetségi görög-magyar szótár- Kálvin János Kiadó 1996

Héber-magyar nagyszótár- Makkabi Kiadó

+ 2000 héber-magyar szótár- AD Kiadó, Tel-Aviv 1990

Dr. Árus Lajos: Ószövetségi héber-magyar szómagyarázat- Iránytű Kiadó 1996

Biblia 5.0 CD-Rom

www.apologia.hu

<http://ervel.uw.hu/>

<http://exjt.tk/> (valamennyi innen nyíló linket is beleértve)